72STE JAARGANG No. 9258 WOENSDAG 2 MAART

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Lago's Mingus op Press Day 1955:

„Vooruitzichten hebben donkere zijden, maar zijn niet volledig zwart"

Lago hoopt op zijn minst tot en met 1960 peil van vandaag te handhaven

San Nicolaas. — Tijdens een diner dat ter gelegenheid van Lago's persdag in het ontvangstcentrum van deze maatschappij gehouden werd, heeft de heer O. Mingus, Vice President en General Manager van Lago tot de Antilliaanse journalisten de volgende toespraak gehouden:

Het is mij een uitgesproken genoegen om weer met U op een persdag samen te zijn en de kans te krijgen "mijn hart eens uit te storten". In de loop van het jaar houd ik veel toespraken, zowel voor grote als kleine groepen, maar geen van alle geeft zoveel voldoening als deze, waarbij mijn gehoor theoretisch bestaat uit al degenen in Aruba en Curaçao, die kunnen lezen of horen — dank zij U lieden, die de kanalen bent van de algemene voorlichting. Dit is zonder twijfel een luisterrijke gelegenheid en ik zou die graag aan willen grijpen om enige ernstige woorden te wijden aan onze maatschappij en aan de gehele petroleumwereld, waar zij maar een klein onderdeel van uitmaakt.

Concurrentie op petroleummarkt zal scherper worden

Er is heel wat olie door onze stills gevloeid sinds wij de laatste maal op 29 November 1953 bij elkaar waren — volgens onze administrateurs is het 201.218.000 vaten — en er is in die tijd veel met ons en de industrie gebeurd, dat U allicht zal interesseren. Ik zou U goed willen laten begrijpen, dat ik niet van plan ben om een indruk van pessimisme of optimisme omtrent onze toekomstverwachtingen bij U achter te laten. Dit is bedoeld als een ernstige en realistische waardering van een paar van de problemen, waar wij mee te maken hebben, zonder die nu met een zwartgallig oog of door een rooskleurige bril te bekijken. De problemen zijn er, wij erkennen hen op hun volle waarde, maar wij zijn van plan hen rechtstreeks aan te vatten, tot het welzijn van de Lago en tegelijkertijd tot het welzijn van Aruba.

Ik zou, willen beginnen met over onze plaats op de markt te spreken in verband met de concurrentie, wat een kwestie is van „erop of eronder". Wij kunnen nu wel de beste werknemers hebben en de beste stills, en de beste olie maken en de beste schepen bezitten om die af te leveren, maar als we geen mensen kunnen vinden om die olie te kopen, dat wil zeggen kopen voor prijzen, die een voldoende winstmarge geven om te zorgen, dat al die dingen het beste blijven, dan kunnen wij geen zaken meer doen.

Dat slaat natuurlijk niet speciaal op ons. Het is de aard van bijna ieder bedrijf, dat men iets aan te bieden moet hebben, waaraan een behoefte bestaat, en dat men verkoopt tegen zulke prijzen, dat men, niettegenstaande de concurrenten een deel van de orders in de wacht slepen, zelf toch een groot genoeg deel bemachtigt om de lonen en huren te kunnen blijven betalen.

Betreffende de algemene stand van zaken moet echter opgemerkt worden, dat de concurrentie op de petroleummarkt scherper is dan op welk tijdstip ook in de negen jaren na de Tweede Wereldoorlog en wij verwachten, dat het nog erger wordt.

Ik geloof, dat U allen na het bekijken van de kaart in ons rondleidingsmapje wel beseft, hoe de producten van de Lago over beide halfronden verspreid worden in een netwerk, dat de gehele aarde omspant. Als wij nu de lijst van landen beschouwen, die van oudsher zolang als er een Lago bestaat, onze klanten zijn geweest, dan ontdekken wij een verontrustend feit.... dat nieuwe raffinaderijen — concurrerende raffinaderijen — onlangs zijn voltooid of nu gebouwd worden in Canada, Cuba, Puerto Rico, Columbia, Venezuela, Brazilië, Chili, Argentinië, België, Duitsland, Nederland, Italië, Spanje, Groot Brittannië, West-Afrika, Zuid-Afrika, Indië, en de Oostkust van de Verenigde Staten.

Deze nieuwe, steeds toenemende concurrentie is nog om een andere reden van betekenis voor Aruba. Deze als paddestoelen omhoog schietende raffinaderijen veroorzaken niet alleen een geduchtere concurrentie door een groter aanbod, maar het merendeel wordt ook gebouwd met het doel het waardevolste deel van de petroleummarkt af te scheppen. Ongeacht hun grootte zijn zij alle zonder uitzondering erop gericht om zoveel mogelijk benzine uit één vat ruwe olie te halen en zo min mogelijk minder winstgevende producten zoals stookolie en asfalt. Dientengevolge is onze benzineverkoop voortdurend trapsgewijs omlaag gegaan, en zal ook nog wel meer afnemen. Het is dus niet alleen, dat zij een hap uit onze afzet nemen, maar ook uit het kostbaarste deel daarvan. En in veel gevallen concurreren zij op een wijze, die ons in een zeer ongunstige positie brengt.

Velen zijn genationaliseerde raffinaderijen, die het eigendom van de regering zijn, ten dele uit nationale trots en ten dele om deviezen te besparen doordat zij minder olie van buitenstaanders, zoals wij, behoeven te kopen. Het gevolg is natuurlijk, dat een (winstgevende exploitatie zoals het particuliere bedrijfsleven dat kent, voor hun slechts bijzaak is, wat bijdraagt tot de kracht van hun concurrentie.

Een paar getallen mogen een beeld geven van de draagwijdte van het probleem. Nog maar negen jaar geleden hadden de raffinaderijen in geheel Europa een productie van 200.000 vaten per dag; tegen 1954 is die productie omhoog gevlogen tot 1.800.000 vaten per dag, wat een schrikbarende toename is. Europa placht één van onze beste afnemers te zijn. In 1947 ging meer dan een derde van onze productie naar Europa — 34%; tegen 1950 was dit teruggelopen tot 22% en tegen 1954 was het nog verder gekelderd tot 12%.

Europa, dat op industrieel gebied al een rijk verleden had, was vele andere **streken ver vooruit met de uitbreiding** van de raffinageinstallaties voor petroleum, maar nu bewegen ook andere landen op de lijst, die ik zo juist opnoemde, zoals Indië, Zuid-Afrika, en de voornaamste Zuid-Amerikaanse landen, die zich in dezelfde richting met de nieuwste en doelmatigste installaties, terwijl zij tevoren onbeperkte afzetgebieden waren. U moet wel goed beseffen, dat ik nu voornamelijk praat over nieuw constructiewerk in streken, waar vroeger weinig of geen raffinage was, en dat ik niet het doel op regelmatige uitbreiding in gebieden, die al raffinaderijen hadden.

Op dit ogenblik kan ik U bijna horen denken: „Als dat allemaal zo is, hoe verwacht men dan te blijven werken? Wat zal er met de afzet gebeuren? Bent U nu niet bezig het doodvonnis te lezen?" Neen. De vooruitzichten hebben donkere zijden, maar zijn niet volledig zwart.

De vraag wordt ten dele beantwoord door het feit, dat de Lago over goede installaties beschikt, die grotendeels gebouwd zijn in een tijd, dat bouwkosten lager waren dan tegenwoordig; zij heeft goede werknemers, die erin geïnteresseerd zijn die installaties doelmatig te gebruiken met een open oog voor de kosten en de veiligheid; zij maakt deel uit van een groot bedrijf, dat sterk en vooruitstrevend is.

Bemoedigende factoren

Voor een ander deel wordt het antwoord gegeven door het gestadig toenemen van de vraag naar olieproducten in de wereld na de Tweede Wereldoorlog. In 1946 verbruikte de wereld (met uitzondering van Rusland en satellieten) 7.100.000 vaten olie per dag. In 1953 was het wereldverbruik 12.500.000 vaten per dag, een aanwas van ongeveer 75%. Men kan dit zo uitdrukken, dat anderhalf maal de capaciteit der Lago raffinaderij ieder jaar werd toegevoegd om de vraag te dekken. Verder werkt nog enigszins bemoedigend het feit, dat ondanks alle snelle **vooruitgang in sommige streken**, in de meeste landen buiten de Verenigde Staten het olieverbruik nog erg laag is In 1952 gebruikten bijvoorbeeld de Verenigde Staten gemiddeld 17 vaten olie per persoon. Het gemiddelde van alle andere volkeren te samen was slechts één vat per persoon per jaar. Een industrieland als Groot Brittannië gebruikte maar drie vaten per persoon, terwijl daarentegen Indië met een bevolking van 400.000.000 minder dan een tiende vat per hoofd gebruikte.

(Vervolg op pagina 5)

THEO BAARS BOKST TEGEN ALOIS BRAND

Amsterdam. — De Surinaamse bokser Theo Baars zal bij de op 16 Maart te houden internationale wedstrijden in Krasnapolsky te Amsterdam uitkomen tegen de Duitser Alois Brand in een gevecht over 8 ronden.

De hoofdpartij gaat tussen Harry Bos, die Maandag een sensationele entree in de ring maakte, en de Italiaanse middengewicht bokser Gino Rossi.

Recht tot 't hart

— Beter dan het beste te willen doen, is het minder goede goed te doen.

„La Hora Dominicana" verjaart

Willemstad. — Hedenavond is de rubriek „La Hora Dominicana" vier jaar oud en ter gelegenheid daarvan is er hedenavond 9 uur een speciaal programma voor de Curom. Hieraan verlenen medewerking: Don Julio Espinal, de zanger Heriberto Curiel Lopez, Pedro Fernandez-Peiz, het Trio Juvenil, Rafael E. Pichardo, Peter L. Scope, Haroldo Pierre, Señorita Elba Isisdora Medina, J. M. L. Hellburg, en enkele anderen. In het programma is een speciaal „sorpresa-numero" opgenomen.

De postaffaire

Recherche doet nieuwe ontdekkingen

Willemstad. — Naar wij uit goede bron vernemen heeft de Recherche eind vorige week op Dokterstuin in het derde district opnieuw onbestelde post gevonden en in beslag genomen. Het is interessant te weten dat het deze keer post betreft uit de verkiezingsdagen van 1949 en 1950. Naar verluidt zou deze achtergehouden post bestaan uit duizenden stuks propaganda materiaal van de K.V.P. en D.P.

Een K.V.P. functionaris die wij hedenochtend spraken bevestigde het bovenstaande. „Het grootste gedeelte zo niet al onze post geadresseerd aan onze leden en sympathiserenden op Banda Abao werd gewoonweg niet besteld maar in zakken in kasten en andere plaatsen weggestopt," voegde hij aan toe.

Het onderzoek wordt voortgezet.

Tromgeroffel kondigt het grootse moment aan, mevr. A. M. Th. J. Struycken knipt het lint door en de Sprookjestuin Villa Maria is geopend. Naast mevr. Struycken zien wij dr Carlos Winkel, voorzitter van de „Stichting Jeugdzorg", die een kort openingswoord sprak.

Onvoorziene omstandighedendaargelaten:

Zondag parade van Mexicogangers in het Rif-stadion

Mordy Maduro reist reeds Vrijdag naar Mexico City

Willemstad. — Er zijn bijzonderheden bekend geworden omtrent de voorbereidingen tot de reis van de Antilliaanse sportdelegatie naar de Panamerikaanse spelen in Mexico. De deelnemers aan deze spelen zullen een uniform costuum dragen, hetzelfde waarin zij zich ook zullen presenteren aan het Mexicaanse publiek tijdens de openingsplechtigheid in het hoofdstadion van Mexico City.

In tegenstelling tot wat een plaatselijk ochtendblad hierover wist mede te delen, vernemen wij, dat dit uniforme costuum zal bestaan uit een lichtblauw jasje met een donkerblauwe broek, een wit overhemd, een effen blauwe das, een blauw-grijze pullover en zwarte schoenen met zwarte sokken.

In Mexico City zullen de emblemen uitgereikt worden. De trainingspakken zijn blauw met witte schouderstukken en worden eveneens in Mexico uitgereikt.

Het ligt in de bedoeling, dat de Curaçaose deelnemers as. Zondag in het Rifstadion tijdens een parade aan het publiek en de autoriteiten zullen worden voorgesteld. De minister-president Z. Exc. E. Jonckheer, zal, onvoorziene omstandigheden daargelaten, tijdens deze plechtigheid de vlag, die in Mexico City's hoofdstadion gehesen zal worden, aan het hoofd van de delegatie, de heer W. van Rosberg, uitreiken.

De heer Mordy Maduro zal reeds op 4 Maart as. met het lijntoestel van de K.L.M. naar Mexico City vertrekken.

De deelnemers aan het voetbaltournooi

Willemstad. — Naar wordt vernomen zullen de volgende landen aan het voetbaltournooi in het kader van de Panamerikaanse Spelen te Mexico deelnemen: Argentinië, Chili, Venezuela, Mexico, Cuba en de Nederlandse Antillen.

Amerikaanse sportafvaardiging reeds in Mexico

Mexico City. — De volledige sportafvaardiging van de Verenigde Staten is hier reeds aangekomen en is, na haar tijdelijk verblijven betrokken te hebben, met de verkenning der velden en een lichte training begonnen.

Schenking van de Paus

Sydney. — Z. H. Paus Pius XII heeft een bedrag van £ 10.000 (NAf. 50.000) geschonken voor de slachtoffers van overstromingen in Nieuw Zuid Wales in Australië.

Mevr. M. Struycken opent fair

Villa Maria, decoratieve sprookjestuin uit een geheel andere wereld

Een ieder heeft kansen om fraaie prijzen te winnen

Willemstad. — Alles is ons sympathiek met die Sprookjestuin-Feria, die gisteravond werd geopend. De liefde, waarmede dit brok charitatief werk wordt gedragen, verricht wonderen. Dat kan men proeven als men door de tuinen dwaalt en de sprookjeswereld gestalte krijgt, wanneer men de decoratieve en artistieke entourages beschouwt tegen de welke een Gelaarsde Kat, een Assepoester, Klein Duimpje en de Compa Nanzi-verhalen uit een geheel andere wereld komen dan die, waarin wij vermaterialiseerd leven. Het doet het hart goed om te zien hoe zo velen in offervaardigheid de kroon spannen om in gezamenlijke eendracht mede werken, teneinde het goede doel van deze majestueuze opzet, belichaamd in Sprookjestuin en Feria, te doen slagen. Men kan bewondering hebben voor de medewerksters in de stands, die in fleurige kledij en zonnigste glimlach zo'n passend decorum vormen in dit pandemonium van vreugde, jolijt en kansspel. Want er is daar heel wat te verdienen in die Sprookjestuin-Feria als het geluk je enigszins toelacht.

Drukke belangstelling bij de opening

Sympathiek is ons alles, ook het korte kernachtige openingswoord van dr C. Winkel, voorzitter van „De Stichting Jeugdzorg", die geen namen wenste te noemen van al diegenen, die aan het welslagen van de Sprookjestuin hebben medegewerkt om de tuin een dergelijk fraai aanzien te geven Spr. wees slechts op het doel, waarvoor deze fair werd gehouden, een fair voor het kind en zo kon mevr. M. Th. J. M. Struycken het lint doorknippen, nadat tromgeroffel van keurig in uniform gestoken meisjes van het jeugdwerk Villa Maria dit historisch moment hadden ingeluid.

Hierna werden in de Sprookjestuin de diverse sprookjes opgevoerd. Het verhaal mag dan eeuwenoud zijn en van geslacht tot geslacht voor de jeugd bewaard zijn gebleven; nieuw blijft het altijd èn fris door de ongekunstelde wijze, waarop deze sprookjes worden opgevoerd en tot leven gebracht.

Met overgave acteren de kinderen hun rolletje, zo'n Assepoester doet dat met een sierlijke gratie, omdat zij vermoedelijk tòch wel de gelukkige afloop van het sprookje kent, iets, dat de echte Assepoester van heel lang geleden niet wist. En in Klein Duimpje wordt het spel zó echt, dat het ontzag voor de slapende reus toch blijft bestaan.

Kortom, de sprookjes in de sprookjestuin zijn waard om gezien te worden. Mogen wij hier een woord van bijzondere waardering voor de costumering ventileren? Er is daar wel heel bijzondere aandacht aan besteed.

De tuin biedt kans en vermaak

De fair biedt voor een elck wat wils, de prijzen zijn zeer modereerd en dat is van de organisatoren van deze kinderfair en sprookjestuin juist gezien. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd, hoe meer zielen, hoe meer inkomsten en hoe meer mensen er gaan kijken naar de sprookjestuin.... des te betere propaganda voor de Stichting Jeugdzorg. Hoe meer men dus geconfronteerd wordt met de problemen, waarmede deze sympathieke stichting te kampen heeft en des te meer overtuigd raakt dat hier de behulpzame hand geboden moet worden.

Daarom is het bezoek aan deze feria aan te raden; ook al, omdat men voor weinig geld toch alle kansen heeft om fraaie prijzen in de wacht te slepen.

Hier met bekende sprookje van de wolf met de zeven vriendelijke geitjes. Wie wordt bip het aanschouwen van zo'n tafereeltje niet naar de kinderjaren teruggeplaatst, toen dit sprookje het verhaal van de dag was? Deze en andere sprookjes worden tot kleur en leven gewekt in de sprookjestuin op Villa Maria.

Wij zagen onze „Azijn Banana" gisteren toch maar voor f. 1.— een prachtige trekwagen in de wacht slepen en anderen waren aan het rad van avontuur ook niet ongelukkig.

Dan is er volop te eten, te drinken en andere behendigheidsspelen te beoefenen. Bijzondere aandacht vragen wij wel voor **de artistieke Surinaamse** stand, waar Surinaamse houtsnijkunstvoorwerpen liggen uitgestald, een fraaie collectie, die JPF's voorzitter, Th. Simoons, uit zijn laatst verblijf in Suriname heeft weten mee te nemen.

Dan biedt de fair ook nog een snelfotograaf (kunstfotograaf Fischer verricht in de tent belangeloos de hattrick) door foto's te maken naar het bekende recept „Klaar,-terwijl-U-wacht" (voor foto-liefhebbers zij hier medegedeeld, dat Fischer een Speed Grafic gebruikt met als casette de Polaroid). De eerste, die hij tot zijn cliëntèle mocht rekenen, was een glimlachende Minister-President E. Jonckheer, die de Fair met zijn tegenwoordigheid vereerde.

Tenslotte rest ons nog te melden, dat mevr. M. Th. J .M. Struycken de opening verrichtte door het lint door te knippen, vele autoriteiten de openingsavond bijwoonden, onder meer Minister-President Jonckheer, Gedeputeerde C. Sprockel, dr ir H. ter Meulen, directeur van de C.P.I.M.-C.S.M. e.v.a.

Z.H. de Paus 79 jaar

Paus viert tevens 16e verjaardag van Paus keuze

Rome. — Z. H. Paus Pius XII die langzaam herstellende is van een ernstige maagziekte, is vandaag 79 jaar oud geworden. Bovendien herdenkt de Heilige Vader vandaag het feit, dat hij zestien jaar geleden gekozen werd tot Paus. De privé-vertrekken van de Paus waren vandaag versierd met bloemen uit de tuin van het Vaticaan en van het Pauselijk buitenverblijf te Castelgandolfo.

Overigens begaf Z.H. zich onmiddellijk na de H. Mis naar zijn werkkamer om zijn normale dagelijkse arbeid te verrichten.

Felicitatietelegrammen vanuit alle delen der wereld stromen het postkantoor van het Vaticaan binnen. Buitenlandse diplomaten kwamen hun opwachting maken en tekenden een speciaal verjaardagsregister. In Vaticaanstad hangen overal geel-witte vlaggen.

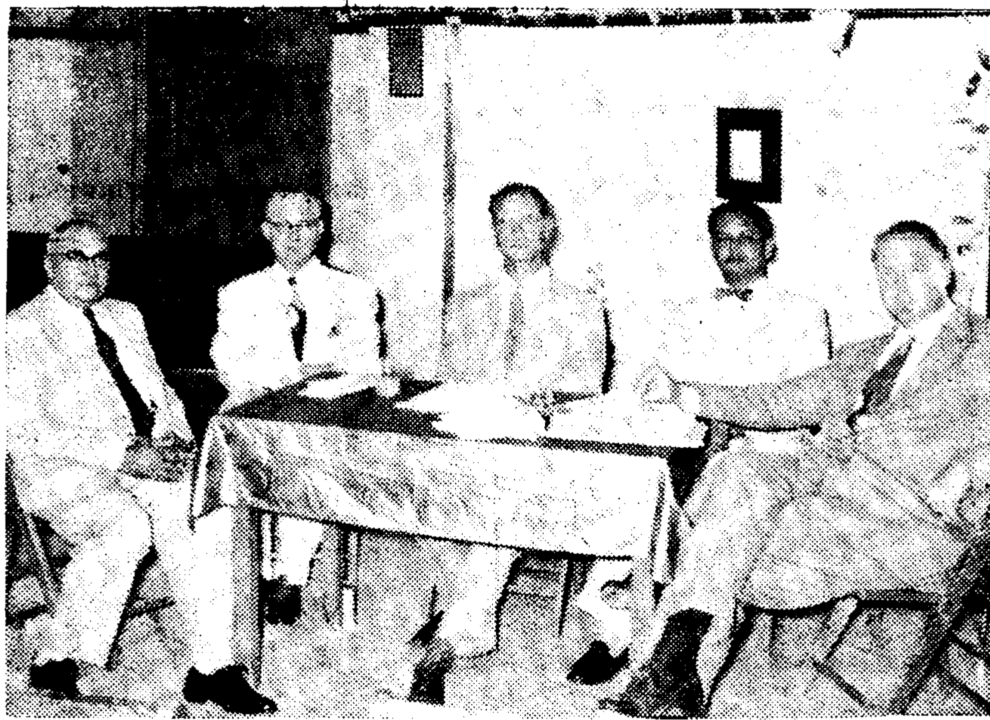
Telegrafist op „Karel Doorman", noch zijn verloofde kunnen waardevol lot vinden

's-Gravenhage. — Telegrafist Wim van Schaik aan boord van de „Karel Doorman" heeft aan zijn vader een telegram gezonden, dat niet hij, maar zijn meisje in het bezit moet zijn van het lot van de S.U.S.-loterij ten bate van zes Rooms-Katholieke instellingen. Hij heeft het nummer genoteerd en deze notitie bij zijn vader achtergelaten. Vader Van Schaik is daarop naar zijn toekomstige schoondochter, mej. Th. Sluis, gestapt, die onmiddellijk overal gezocht heeft naar het lot, waar een huis ter waarde van NA f 7500.— op is gevallen, doch het waardevolle papiertje nog niet heeft kunnen vinden. Mej. Sluis wacht nu maar, tot haar verloofde over vijf weken in Rotterdam is teruggekeerd. Gezamenlijk zullen zij dan pogingen in het werk stellen alsnog het voor hen zo kostbare lot te vinden. Zij hebben tot 8 Augustus de tijd. Daarna kunnen zij geen recht meer doen gelden op het woonhuis.

Antilliaans Juridisch Genootschap in recordtijd opgericht

Gouverneur uitgenodigd om ere-voorzitterschap te bekleden

Willemstad. — De noodzaak om te komen tot een Vereniging van Juristen in de Nederlandse Antillen zal vanaf heden niet meer gevoeld worden. Het was werkelijk in een recordtijd, dat gisteravond in Hotel Avila het Nederlands Antilliaans Juridisch Genootschap werd opgericht. Zes personen hebben hiertoe het initiatief genomen. En nu reeds zien zij hun pogingen bekroond. In Hotel Avila is gisteravond een 40-tal leden van de rechterlijke macht, praktizijns, notarissen, candidaat-notarissen, bedrijfsjuristen en juristen bijeen gekomen, na een schrijven te hebben ontvangen van de heren Mr J. A. J. Ellis, Mr J. H. Ariëns, Mr D. S. Jessurun-Cardozo, Mr P. A. C. Bondam, C. W. J. Jonckheer en Mr E. C. Henriquez, waarin deze mededeling doen van hun initiatief om te komen tot de oprichting van een instelling van juristen, welke zich ten doel stelt de belangstelling voor en de studie van de rechtsgeleerdheid te bevorderen.

In het Hotel Avila is gisteravond een nieuw Genootschap opgericht. In een kwartier tijd werden de Statuten van deze vereniging, zoals vastgelegd in een ontwerp, aangenomen. Op bovenstaande foto zien wij het bestuur, dat gisteravond is gekozen. Van l.n.r. de heren Mr D. S. Jessurun Cardozo, C. W. J. Jonckheer, Mr J. H. Ariens, de heer Sjiem Fat en Mr P. A. C. Bondam.

Mr. Ariens tot voorzitter gekozen

Bovengenoemde rechtsgeleerden dragen allen in hun practische werkzaamheid de verantwoordelijkheid, die aan de uitoefening van hun functie is verbonden, maar het is juist deze verantwoordelijkheid, die de behoefte doet gevoelen aan instandhouding en uitbreiding van hun theoretische rechtskennis. Het was Mr Ariëns, die gisteravond de rechtsgeleerden welkom heette en hen iets vertelde over het initiatief om te komen tot een Genootschap van Juristen. Hierbij las de heer Ariëns een brief van Z.E. Gouverneur Struycken voor, waarin deze gaarne uitdrukking geeft van zijn ingenomenheid over het plan van bovengenoemde heren.

De heer Ariëns viel hierna „met de deur in huis" en bracht de kwestie van de Staten op tafel. „Men kan er kort, doch ook lang over debatteren", zo zeide Mr Ariëns, „dit ligt aan de waarde, die men hecht aan een vereniging".

Over de Statuten volgde geen debat, met algemene stemmen werden zij aangenomen. „Het is zo geweldig goed, dat geen stemming nodig is", zo verklaarde een der aanwezigen. Waarna de oprichting van het Genootschap van de Juristen een feit was geworden een kwartier na opening van de bijeenkomst.

Mr Ariëns merkte zo terloops op, dat het goed zou zijn om rechtspersoonlijkheid voor de Statuten aan te vragen. Hij zeide verder er op te vertrouwen, dat allen dezelfde medewerking zullen geven als op deze voor de vereniging zo'n historische dag.

Vervolgens ging de vergadering over tot de bestuursverkiezing. Volgens artikel 8 van de Statuten moet het bestuur van de Genootschap vijf bestuursleden tellen. Bij acclamatie werd hierna de President van het Hof, Mr J. H. Ariëns, tot voorzitter gekozen.

En toen kwam de moeilijkheid, want er mogen slechts vijf bestuursleden zijn, terwijl er 5 candidaten waren voor de overige plaatsen. Een der aanwezigen stond op en deed het voorstel om het bestuur uit zes personen te doen bestaan. De voorzitter echter maakte deze spreker opmerkzaam op het feit, dat een oneven getal bestuursleden beter is. Besloten werd toen te stemmen.

Nadat de vergadering even was geschorst, werden de inmiddels ingeleverde stembriefjes gecontroleerd en gesteld. Hiervoor werden de heren Hooghout en Mr Weeber aangezocht. Er was nog een candidaat voor een bestuursfunctie bijgekomen, nl. de heer Sjiem-Fat. De uitslag luidde: Sjiem Fat 24, Bondam 34, Jessurun Cardozo 1, Henriquez 36 en Jonckheer 38 stemmen. De heer Henriquez trok zich echter terug uit de candidatuur, daar hij van mening was, dat Aruba in het bestuur vertegenwoordigd moet zijn. Er ontstond een debat, waaruit tenslotte twee alternatieven te voorschijn kwamen. Of men kon de vier personen, die zich hadden candidaat gesteld als gekozen verklaren, of men kon het bestuur uitbreiden met nog twee personen. Besloten werd echter om de vier gekozenen aan te houden. Waarop de voorzitter de verzekering gaf, dat het bestuur zal maken wat er van te maken valt. Het voorstel van de voorzitter om Z. Exc. de Gouverneur te vragen het ere-voorzitterschap aan te nemen, werd met algemene stemmen goedgekeurd.

Uit de vergadering kwam nog de vraag naar voren, of het niet mogelijk is, dat de nieuwe vereniging contact opneemt met het Comité ter Bevordering van de Wetenschap, daar dit Comité vaak goede sprekers uit het uitenland op bezoek blijft. De heer Wallien, bestuurslid van dit Comité zeide, dat het Comité zeker kan samenwerken met het Juridische Genootschap.

Er werd nu een pauze gehouden, waarna de heer Monte een voordracht hield over het Antilliaans procesrecht, een proefschrift, waarop deze is gepromoveerd.

Waarmede een eind kwam aan deze voor de Juristen zeker belangrijke avond.

— Binnen enkele maanden zullen speciale spoorwegverbindingen met de Noordkoreaanse hoofdstad, Pjongjang, in gebruik worden genomen, aldus meldde radio-Moskou.

Premier Nasser naar Jordanië

Cairo. — Premier Nasser van Egypte heeft een uitnodiging van koning Hoessein om een bezoek aan Jordanië te brengen aangenomen.

Met Celia Cruz in hun midden werden gisteravond de leden van „Sonora Matancera" in het „prieeltje" van Chobolobo gefotografeerd. Onze redacteur kiekte de Cubaanse band kort na hun aankomst in de nachtclub.

Nieuw Bestuur van Don Bosco

Willemstad. — De R.K. Onderwijzersvereniging „Don Bosco" heeft in haar jaarvergadering een nieuw bestuur gekozen. De voorzitter, de heer Tirso Sprockel, alsmede het bestuurslid, de heer van Geelen werden in hun functie herkozen. Tot overige bestuursleden werden gekozen de heren van Nispen, Derks, van Loon, Vliervoet en Lieuw.

Lezing over gebruik van linoleum

Willemstad. — De heer Hilgevoort van de linoleum-fabrieken te Krommenie zal hedenavond om 8 uur in de bovenzaal van de Passangrahan voor belangstellend bouwkundigen en architecten hier ter stede een lezing houden over het gebruik van linoleum, speciaal in de tropen.

Dit is nog maar een zeer klein gedeelte van de belangstellenden die gisteravond naar Chobolobo waren gekomen om maar een glimp op te vangen van de Cubanen. Honderden hadden zich buiten de club verzameld om bij het arriveren van „Sonora Matancera" een erehaag te vormen. **(verslag: zie pag. 5.)**

Mevr. Lansink, echtgenote van de actieve CCC-voorzitter, opende gisteren de donkere kamer door met een snijapparaat het lint door te knippen. En origineel genoeg heeft de Curaçaose Camera club als lint uitverkoren een hoeveelheid bulkfilm. Men is in CCC kringen nu eenmaal gewend om in fotografische termen te denken.

„El Galan Del Verso" op Curacao

Willemstad. — Op ons eiland vertoeft sedert enkele dagen de bekende Colombiaanse declamator Julio Rubio Millan. Deze beroemdheid is reeds in vele Latijns-Amerikaanse landen opgetreden en niet zonder succes. Van de twee enige beroeps-declamators in Colombia is hij er een. Hij heeft zich gedurende de tijd die hij doorbrengt in het buitenland zeer bemind gemaakt. Eenieder noemt hem „El Galan del Verso" en deze bijnaam is al overal bekend. Kranten schreven over hem dat hij het maximum van declamatie-kunst heeft bereikt.

Julio Rubio, zoals zijn artisten-naam luidt, draagt meest voor uit werken van Zuid-Amerikaanse en Spaanse meesters, zoals Pablo Neruda, Frederico Garcia Lorca en Rubin da Rio.

Maandagmiddag jl. trad Julio Rubio op voor de leerlingen van het Peter Stuyvesantcollege. Er wordt nog enkele malen de gelegenheid geboden om de Colombiaanse declamator te horen en wel morgenavond om half negen in Sociedad Bolivariana en Zondagavond om 8 uur in La Casa Dominicana.

De heer Julio Rubio heeft zich op Curaçao van de medewerking en hulp van de C.C.C. verzekerd.

Muzieklustig volk

Willemstad. — In verband met de aankomst en het optreden van het Cubaanse orkest „Sonora Matancera" moest de politie gisteren verschillende malen assistentie verlenen. Omstreeks half twee bij Park Hotel, waar het orkest zijn verblijf houdt, bij de studio van Radio Hoyer waar de ruit van de studio bijna in elkaar werd gedrukt door de menigte en in het West End theater waar het verkeer hopeloos vast zat.

Cameraclub viert lustrum

Gezellig onderonsje met „doka" opening

Rio Canario. — Ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan van de Curaçaose Camera Club werd er in het clubhuis nu eens een andere avond belegd dan men wekelijks geeft. Bestuur en leden hadden nl. gezellig aan lange tafels plaats genomen om het eerste lustrum van de Curaçaose Cameraclub op intieme wijze te vieren.

Voorzitter M. B. Lansink memoreerde in een korte toespraak de enorme groei van de CCC, die thans ruim 100 leden telt, waarvan zeer velen actief aan het verenigingsleven deelnemen. Bij het passeren van deze alleszins gedenkwaardige mijlpaal kunnen wij met vreugde achterom zien wat bereikt is. Dank zij de clubavonden, waarop instructief en visueel de fotografie nader tot de leden werd gebracht, heeft de CCC daardoor niet alleen de zelfwerkzaamheid gestimuleerd, doch nieuwe leden sloten zich aan en degenen, die nimmer tot fotografie kwamen, hebben zich ook deze mooie hobby aangemeten, aldus spr.

De heer Lansink dankte vervolgens al diegenen, die in de afgelopen vijf jaren de club daadwerkelijk hebben gesteund, want door hun steun voornamelijk is de club uitgegroeid tot wat zij nu geworden is, nl. een krachtige bloeiende en gezonde club.

Hiermede zou het officiële gedeelte van de lustrumviering besloten zijn, ware het niet, dat de bijeenkomst van gisteravond nog een bijzonder cachet kreeg.

Want om de voorspoed van de CCC bij het begin van het tweede lustrum zinvol te accentueren werd gisteren de donkere kamer officieel in gebruik genomen. Een klein bijgebouwtje, keurig en smaakvol ingericht, is nu speciaal voor „doka" ingericht.

Alvorens het lint, bestaande uit lange slierten (overjarig) bulkfilm met een snijapparaat door te knippen, memoreerde voorzitter M. B. Lansink het heugelijk feit, dat, dank zij de genereuze medewerking van enkele instanties en relaties, de opening van deze „doka" mogelijk is kunnen worden. Zonder namen te noemen wilde spr. thans van deze gelegenheid gebruik maken hen daarvoor hartelijk dank te zeggen.

De heer Lansink hoopte, dat de leden een dankbaar gebruik zouden mogen maken van deze exclusieve donkere kamer-inrichting, waarna mevrouw Lansink het lint doorknipte en de doka dus officieel in gebruik werd genomen.

Met genoegelijke spelletjes, koele dronken werd in aangename verpozing het eerste lustrum in aangename verpozing gevierd.

Voor wat de inrichting betreft mogen wij opmerken, dat deze up-to-date is. De doka bevat een volledig automatisch Agfa-vergrotings-apparaat van kb tot 6x9; een afdrukkast met een automatische (seconden) schakelklok, een prettige verlichting. Er heerst tevens een prettige temperatuur, dank zij een in het vertrek geplaatste airconditioning. Zo'n doka zal menig amateur wel een gezellige en genoegelijke avond bezorgen en hem het besef doen bijbrengen, dat het zelf afwerken van zijn foto — van negatief tot vergroting — zo veel plezier geeft in de foto-hobby, dat maar weinigen weerstand kunnen bieden aan de verleiding om zich ook een vergrotingskoker aan te schaffen. Ook al is die niet automatisch.

Failliet

Willemstad. — In staat van faillissement is verklaard de heer Charles Leon Jeffrey.

Dienstjubilea C.P.I.M.

Emmastad. — De volgende bij de CPIM in dienst zijnde personen zullen gedurende deze maand hun dienstjubileum vieren.

15 Maart, F. C. Bregita en 22 Maart, Th. A. Cleans, 35 jaar.

9 Maart, J. F. Haime; 10 Maart, H. A. Dennert; 12 Maart, F. J. Lambertina; 30 Maart, W. J. Boutelle; A.R. Dank; B. J. J. Keizerweerd; C. A. H. Liem Kon Tja; M. T. Loswijk en W. M. E. Oostburg, 30 jaar.

1 Maart, G. H. Richardson; 3 Maart, G. M. K. Hodge en J. G. Kleinmoedig; 5 Maart, H. U. Phelipa; 8 Maart, K. M. B. Chelarak; 10 Maart, J. de Jesus; 13 Maart, F. P. J. Cecilia en J. D. L. Pardo; 14 Maart, J. M. Bregita; 15 Maart, A. L. Thwaites; 17 Maart, P. J. M. Barnhorn, 19 Maart, J. A. Molly; 21 Maart, P. C. F. Neyhorst; 22 Maart, G. de Jezus; 29 Maart G. B. Marchena en A. T. H. Warning, 25 jaar.

Is er iets van U bij ?

Willemstad. — Als gevonden voorwerpen werden gedeponeerd:

Bruine portemonnaie inh. geldsbedrag en Engels geldstuk; wit babyschoentje; kettinkje waaraan zes sleuteltjes-nagelknipper en lederen talisman; 30 kaartjes loterij Sto. Domingo; pakje inh. pl.m.l. yard witte stof; wasbriefje No. Z.4931 t/n. van Wilsenboer; identiteitskaart C.P.I.M. t/n. van Robertson; wasbriefje No. S-6344; goudkl. armband Valentino; kettinkje met medaillon (goud) initialen E.C.; cylinderkop voor een watermolen-terug te bekomen bij P. L. Martiena, Sta. Rosaweg 75.

Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op Kamer 5 A op het Hoofdbureau van Politie.

Journaal v.d. Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 14 P.V.'s op, verleenden 3 maal assistentie, bemiddelden 3 maal en moesten 2 maal onderhouding verlenen.

Op het Brionplein werd gisteren een 5-jarig meisje huilend door een patrouille van de M.B. aangetroffen. De schoolbus had haar vergeten op te nalen. Haar moeder werd via Radio Hoyer gewaarschuwd en deze kwam haar dochtertje bij het politie-bureau afhalen.

Op Veeris werd er assistentie gevraagd door de vrouw J.S. Bij aankomst bleek, dat zij met haar man in onmin leefde. Deze had gedreigd haar van kant te zullen maken.

Filmavond JPF

Willemstad. — Morgenavond 20.15 uur is er in de JPF-club een filmavond. Vertoond worden enkele kleurenfilms over het Caraibisch gebied. Belangstellenden zijn van harte welkom.

Recherche

Willemstad. — Gistermiddag werd op de Apureweg assistentie gevraagd door de vrouw J.S. voor een man die haar had verteld dat hij vergif had ingenomen.

Bij aankomst van de recherche vertelde de man dat het een grapje was geweest en dat de pillen die hij bij zich had niet vergiftigd waren. Hem werd gezegd deze grapjes voortaan achterwege te laten.

Op Campo Alegre deed de vrouw C.S.I.C. aangifte van diefstal van een bedrag van f 200,—. Zij had de man L. dit geldsbedrag meegegeven om het voor haar in dollars om te zetten, doch het geld werd niet teruggebracht.

L. werd door de recherche aangehouden en bekende. Het geld had hij al opgemaakt.

WEST-END:
„Gestolen tranen"; 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:
„Flash Gordon conquers the universe" 19.00 en 21.00 uur.

ROXY:
„The Egyptian"; 19.00 en 21.00 uur

CARIBE:
Fear; 20.00 uur

REX:
„Song of Jerenimo"; 20.00 uur

ROYAL:
„The strange door"; 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER:
„Tall in the saddle"; 20.00 uur

Wit Gele Kruis

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster de Lannoy, van Eyck van Voorthuizenweg 2, tel: 3572.

Apotheken.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Americana, Bredestraat 158 tel. 3636, in Punda door Botica Caribe, de Ruyterkade 43a, tel. 2777.

K.Z.P. rapport

Willemstad. — De K.Z.P. behandelde gisteren een zedenzaak, trad eenmaal bemiddelend op en onderhield een delinquent. Er werden verder geen bijzonderheden gemeld.

...ederlands kleinkunst bloeit dank zij het talent der „Grote Drie"

...n Kan: meester-conferencier – Toon Hermans rusteloos zoeker – Wim Sonneveld: talentvol cabaretier met groot zaken-instinct

...arakteristiek van drie intens-verschillende grote steden

...TUNNEL of IJ-BRUG in Amsterdam?

...erkwaardig hoe steden, én hun bevolking, in karakter kunnen verschillen! Neem de drie steden van Nederland: Amsterdam, Rotterdam en Den Haag. De ...tussen de twee verst van elkaar liggende van dit drietal is iets ...n uur met de electrische ... nog iets minder met de auto. ...liggende gemeenten en steden en ...ing wekken zelfs de indruk, ...ogenoeg aan elkaar vast zijn ...en de drie centra vormen van ...chtige Randstad Holland. En ...de verschillen in bouwtrant, ...t aspect der winkelstraten, in de ...sstijl van de bevolking, in het ...onneren van openbare diensten en ...in kleinigheden als het optreden ...politie en het gedrag van de opgroeiende jeugd enorm. Men merkt dat ...en vooral als men nagaat, wat de ...rdammer, de Amsterdammer en ...agenaar op het ogenblik het meest ...houdt, wat het gespreksthema ...t op de balcons der trams (die ...tterdam veel harder rijden dan ...nsterdam, en in Amsterdam veel ...r stoppen dan in Den Haag), in ...kapsalons en op — afgeschutte ...erwarmde — terrasjes van café's ...estaurants.

E 55

...tterdam — dat ontdekt men reeds ...én enkele ochtend in deze havenstad — werkt en bouwt en is vol ...zijn werk en zijn als paddenstoelen ...de grond schietende zakenpanden, ...iele gebouwen en woonwijken. De ...n heeft — wat de aankomst en ...rek van schepen betreft — een re...jaar achter de rug, de wederop...vordert gestadig en bovendien ...n vol van een nieuw project, de ...nationale tentoonstelling E. 55, ...il laten zien, wat Nederland sinds ...vrijding op economisch maar ook ...il van andere gebieden heeft ge...eerd. Opbouw en propaganda zijn ...Rotterdamse energie ter hand ge...n, men zal op de tentoonstelling ...een zakelijk geëxploiteerd televi... aantreffen (de officiële Neder...e televisie is in handen der radio...epverenigingen) en, om maar een ...keurig ding te noemen, een reus...ge hijskraan, die een schuitje vol ...ekers telkens hóóg opheft en bo...het tentoonstellingsterrein laat ...ven.

De week in Nederland

Den Haag en het Koninklijk Huis

...otterdam werkt, Den Haag leeft. ...regeringscentrum van een land, ...r steeds meer mensen en instan... op de één of andere wijze met ...entrale overheid te maken hebben, ...dat bovendien sterk internationaal ...eoriënteerd, ontvangt het dagelijks ...men bezoekers uit binnen- en bui...and. Natuurlijk bouwt het ook. In ...nringende polders zijn reusachtige ...nwijken verrezen en het gemeente...uur treft, ondanks de tegenstand ...Scheveningen met zijn vele grote ...els, voorbereidingen voor de bouw ...een congreshal en andere nieuwe ...nbare gebouwen. (Het verleden ...r in gebruik genomen stadhuis is ...grootste kantoorgebouw van Ne...land en één der grootste van Euro...). Maar méér dan met dergelijke ...wplannen houdt Den Haag zich be...met de vraag of H.M. de Koningin, ...straks het aan het eind van het ...nieuwde Haagse Bos gelegen paleis ...s ten Bosch geheel gerestaureerd ...zijn, weer vaker dan tot nu toe ...de Residentie verblijf zal houden. ...zou H.K.H. prinses Beatrix, die ...gend jaar achttien wordt en van ...aangenomen wordt, dat zij in Lei...gaat studeren, misschien tijdelijk ...n Haag als woonplaats kiezen? Men ...et het niet, maar in de restaurants, ...ar kennissen elkaar treffen en op ...vondjes" bij hoger en bij lager ge...atsten verdiept men zich in gissin...n. De drukte, die de aanwezigheid ...vele grote regeringsbureaux en ...n de diplomaten meebrengt, zou, ...r de mening van vele Hagenaars, ...ra glans worden bijgezet wanneer ...contact met de leden van het ...ninklijk Huis wat nauwer werd.

Amsterdamse plannen

Amsterdam is weer anders. Het ...aat. Natuurlijk werkt het ook: de ...nsterdamse haven heeft, net als de ...otterdamse, een recordjaar achter de rug, op de scheepswerven aan het IJ glijden regelmatig vracht- en tankschepen voor binnen- en buitenland te water, confectie-industrie en talloze handels- en exportzaken bloeien en in „West" groeit een nieuwe wijk, zo groot, dat men welhaast van een stad bij de stad kan spreken. Het heeft ook zijn vreemdelingenverkeer en zijn culturele leven, zaken, die zeker niet verwaarloosd mogen worden, maar toch, als men Amsterdam wil karakteriseren tegenover Den Haag en Rotterdam, komt men tot de vaststelling, dat 's lands hoofdstad zich vermidt in discussies en soms heftige debatten over problemen, die er in Rotterdam en Den Haag ook wel zijn, maar die in de Maasstad zo mogelijk onmiddellijk worden aangepakt en in de Residentie de gemoederen minder bezig houden, daar de openbare belangstelling op andere zaken is gericht.

Sinds vele jaren heeft Amsterdam gepraat over het stadhuis, dat het wil gaan bouwen, een stadhuis de hoofdstad van Nederland waardig. Verleden jaar heeft men — voor de tweede maal overigens — een definitieve plaats vastgesteld, maar vóór men met de bouw zal kunnen beginnen moeten eerst nog hele huizenblokken aan de Binnen-Amstel ontruimd en gesloopt worden. In de herfst praatte men over het plan van de hoofdcommissaris van politie, de heer Kaasjager, om verkeersruimte te scheppen door een deel van de grachten te dempen, maar deze discussie is thans weer wat op de achtergrond geraakt door een nieuw probleem: moet onder het IJ, dat het industriële Amsterdam-Noord van de rest van de hoofdstad scheidt, een tunnel worden gebouwd, of moet een grote verkeersbrug dit brede water overspannen? Enige maanden geleden heeft de gemeenteraad van Amsterdam zijn goedkeuring gehecht aan een plan voor een autotunnel (fietsers en wandelaars zouden van de ponten gebruik blijven maken), die bij het marine-etablissement en het Oosterdok, het oudste deel van de Amsterdamse haven, zou beginnen.

„Open" of „gesloten" IJ?

Amsterdam betaalt de bouw van een dergelijk werk echter niet alleen, de regering zou subsidie moeten verlenen en daarom spreekt ook Rijkswaterstaat een woordje mee. En deze rijksdienst is thans naar voren gekomen met een reeds eerder gepubliceerd ontwerp voor 'n grote vaste brug. Deze zal, daar zij in verband met de voor de opritten beschikbare ruimte niet te hoog kán worden, weliswaar het Oostelijk deel van het IJ met de kaden en pakhuizen van de K.N.S.M. en de andere grote scheepvaartmaatschappijen voor zeeschepen onbereikbaar maken, maar ook daar heeft Rijkswaterstaat een oplossing voor. Het zogenaamde brugplan-Volkers voorziet namelijk tevens in het graven van een scheepvaartkanaal om de kern van Amsterdam-Noord heen, waardoor de grootste schepen van het Westelijk naar het Oostelijk IJ zouden kunnen komen. Bij de bouw zou in het kanaal tevens een verkeerstunnel aangelegd, worden, waardoor de uitvalswegen van Amsterdam-Noord naar de provincie geleid kunnen worden. Alles bij elkaar zou de uitvoering van de gecombineerde brug-kanaal-tunnel-plan nog aanzienlijk minder kosten dan die van de bouw van de auto-tunnel onder het IJ.

Amsterdam is thans voor de zoveelste maal in twee partijen verdeeld. De dienst Publieke Werken van de gemeente ziet haar tunnelplan bedreigd en slaat alarm. Ook de scheepvaartmaatschappijen hebben liever 'n open IJ-verbinding (met een autotunnel onder door) dan een nieuw scheepvaartkanaal, ook al snijdt dit een bocht in het IJ af. Fietsers en voetgangers daarentegen „zien" wel iets in het brugplan, ook al zijn velen, met het cynisme, de Amsterdammer in deze dingen eigen, van mening „dat zij die brug wel nooit zullen beleven."

Intussen gaat Rijkswaterstaat — in afwachting van de totstandkoming van een tunnel of grote brug — als noodvoorziening een brug over de Oranjesluizen, aan de Oostelijke rand van de stad en van het IJ, bouwen. Ook daar was de gemeente aanvankelijk tegen, en dit sterkt hen, die nog eens over een brugplan willen praten, in hun opvatting, dat geen enkel plan in Amsterdam definitief is, vóór het wordt uitgevoerd. Amsterdam praat. Maar gelukkig leeft het en werkt het óók.

Machtsfactor Hilversum

Van de Grote Drie onder de Nederlandse steden naar de Grote Drie van de Nederlandse kleinkunst, die zich — we schreven het reeds eerder — sinds de Bevrijding in een verheugende bloei mag verheugen. Verschillende factoren hebben daar invloed op uitgeoefend. De onverzadigbare honger van de Nederlandse radio-omroep-organisaties in Hilversum naar amusementskunst heeft er zonder twijfel invloed op uitgeoefend. Hilversum betaalt goed en zo heeft het cabaret, voor de oorlog een broos plantje, een stevige financiële basis gekregen. Voorts is de kring dergenen, die belangstelling hebben voor cabaretkunst groter dan voor de oorlog, toen revues met clownerie en grappen en grollen weliswaar volle zalen trokken, maar het meer verfijnde genre cabaret weinig waardering genoot. Daarnaast beschikt Nederland op het ogenblik over een opvallend aantal talentvolle beoefenaars van de moeilijke kleinkunst, waarvan verscheidenen, zoals Cruys Voorbergh, afkomstig zijn uit het „serieuze" toneel.

Voor een zeer belangrijk deel moet het ontstaan en de bloei van een specifiek Nederlandse cabaretkunst echter toegeschreven worden aan het talent en de werkkracht van de Grote Drie: Toon Hermans, Wim Kan en Wim Sonneveld. Van deze, alle drie nog betrekkelijk jonge, cabaretleiders is Toon Hermans, die zijn populariteit vooral te danken heeft aan zijn liedjes en voordracht, de man van het experiment, die rusteloos zoekt naar nieuwe vormen voor de aloude kleinkunst.

Wim Kan, zoon van een, bij zijn leven zeer populair, minister en broer van de secretaris-generaal van een belangrijk departement, neigt het meest tot een politiek cabaret, voor zover dat in Nederland bestaansmogelijkheid heeft. Hij is ook de grootmeester van de conference. Op Oudejaarsavond 1954 babbelde hij, schijnbaar voor de vuist weg en met als enige hulpmiddel de lachsalvo's en verdere reacties van een klein bij de uitzending aanwezig publiek, een uur lang zonder onderbreking voor de microfoon van een der grote omroep-organisaties en wie er naar geluisterd heeft, spreekt er thans nog over. Een pikante noot is, dat in de conference enkele steekjes onder water voorkwamen op de politieke partij, waar de omroep, die de uitzending verzorgde, nauw mee gelieerd is. In de „wandelingen" van de Hilversumse studio's fluistert men, dat de leiding van deze omroep, toen zij kennis had genomen van Kan's teksten op schrapping, althans verzachting van deze politieke grapjes heeft aangedrongen. De kleinkunst zou dit geweigerd hebben, waarop de omroepleiding in de ongewijzigde uitzending zou hebben toegestemd. Het verhaal getuigt — als het waar is — zowel van een zekere breedheid van opvatting bij de omroepleiding als van de sterke positie, die de conferencier en cabaretleider Kan in Nederland inneemt.

(Vervolg elders in dit blad).

De Nederlandse kleinkunstenaars Toon Hermans (links) en Wim Kan. Met Wim Sonneveld vormen zij de „Grote Drie" van de Nederlandse cabaretwereld.

Rotterdam werkt en bouwt. Een nieuw flatgebouw in het in 1940 verwoeste, maar thans voor een belangrijk deel herbouwde centrum van de Maasstad.

Een IJ-tunnel of een IJ-brug? In Amsterdam en in Den Haag is men het er nog niet over eens, hoe de oeververbinding tussen Amsterdam-Centrum en Amsterdam-over-het-IJ er uit zal moeten zien. In afwachting van definitieve besluiten gaat het scheepvaartverkeer zijn gewone gang. (Op de achtergrond links de grijs-witte romp van het passagiersschip „Oranje").

56 Legionnairs springen in Suez-kanaal

Port Said. — De politie van Port Said heeft medegedeeld, dat 41 man van een groep van 56 militairen van het Franse Vreemdelingenlegioen zijn gegrepen, nadat zij in het Suezkanaal van het Franse schip „Pasteur" waren gesprongen en naar de wal waren gezwommen. Een van de 56 deserteurs, aldus de politie, was een Nederlander. Er waren verder 46 Duitsers, 4 Italianen, 4 Spanjaarden en 1 Belg bij.

De Pasteur is met 2500 militairen van het Vreemdelingenlegioen op weg van Hongkong naar Marseille. De deserteurs begonnen over boord te springen, zodra het schip het Suezkanaal in Noordelijke richting was binnengevaren.

De gearresteerde deserteurs zijn ingesloten te Port Said. Zij zullen worden berecht wegens het betreden van Egyptisch grondgebied zonder toestemming van de Egyptische autoriteiten.

Nog nimmer zijn zoveel deserteurs tegelijk in het Suezkanaal gesprongen. Gewoonlijk zijn de groepjes niet groter dan twee of drie soldaten.

Legionnairs, die in Egypte deserteren, krijgen gewoonlijk een gevangenisstraf van drie maanden en worden daarna toevertrouwd aan het consulaat van hun eigen land.

Restauratie van historisch Marktplein

Athene. — In 1957 zullen de toeristen in Athene een bezoek kunnen brengen aan een echt oud-Atheens marktplein. Op dergelijke pleinen speelde zich in de Griekse oudheid het openbare leven af. De Atheners hielden er onder andere hun grote politieke bijeenkomsten, die kenmerkend waren voor hun democratie.

Twee jaar geleden werd onder leiding van de Amerikaanse School voor Klassieke Studies aan de restauratie van het plein begonnen. De gelden, die hiervoor nodig zijn, — bijna 2 millioen gulden (Ant. crt) —, werden uit particuliere middelen bijeengebracht.

Wanneer in 1957 de restauratie voltooid zal zijn, kan men zeggen, dat er meer dan een eeuw aan historische studie en vijf en twintig jaar aan opgravingen en reconstructie zijn voorafgegaan, alvorens het plein weer in de oude stijl kon worden hersteld.

Er gebeurde niets

New York. — De bewaarengel van Richard Redgett, helemaal twee jaar oud, d.w.z. Richard, aangezien de leeftijden van engelbewaarders gewoonlijk niet gemeld worden, moet wel bijna goedkeurend geknikt hebben: hij viel namelijk uit het raam van de elfde verdieping van een wolkenkrabber en landde in het gazon voor het huis. Toen de dodelijk verschrikte voorbijgangers na enkele seconden weer eens goed durfden kijken, lag de kleine man er al niet meer. Ze zagen hem nog juist de deur van het flatgebouw binnengaan. Hij had geen enkele letsel opgelopen.

Hij lustte zijn vrouw niet

Toronto. — Eindelijk viel Kenneth Rapson dan door de mand: hij had valselijk bekend zich schuldig gemaakt te hebben aan twee berovingen. De politie was namelijk wantrouwig geworden, daar verschillende bekentenissen niet klopten met de feiten. Hoe kwam deze knaap er toe zich zelf zo in de nesten te werken? „Ik wilde graag een lange tijd weg zijn van mijn vrouw", was het verbluffende antwoord. Hij krijgt zijn zin: want hij werd tot negen maanden gevangenisstraf veroordeeld wegens het doen van valse aangiften.

VERS VAN DE PERS

SCHOOLKRANT „TOTEKKI"

Wij ontvingen nr 1 van de eerste jaargang van de schoolkrant „Totekki" van het Arubaanse St Dominicus College. Fr Vincentius schrijft een „Tot geleide" en spreekt daarin de hoop uit dat het blad zich in een lange levensduur zal mogen verheugen en dat de redacteuren de moed zullen opbrengen om, ondanks de moeilijkheden, dapper vol te houden.

Natuurlijk bevat „Totekki" een verslag van de lezing van prof. Donkersloot voor de leerlingen van een aantal Arubaanse scholen. En dan ontbreken vanzelfsprekend de short stories en vervolgverhalen niet over „De Durango Kid" en „Halloo, U spreekt met Uw moordenaar" en „Het geheim van de Comet". Een echt gezellige en lezenswaardige schoolkrant, waarin zelfs de heuse advertenties niet ontbreken en die op de heuse persen van een echte drukkerij werd gedrukt!

De „Amigoe" wenst het kleine „hagedisje" veel succes!

Oslo. — In Noorwegen hebben zich deze winter temperaturen van 40 graden Celsius onder nul voorgedaan. In Oslo, de hoofdstad, daalde het kwik tot 18 graden onder nul.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

MISBRUIK VAN GEZAG OF GEMIS AAN TACT

Geachte redactie

Onderstaand ingezonden stuk is reeds vijf weken terug in de landstaal de heer Rosario aangeboden, ter plaatsing in het weekblad „Curaçao Deportivo". Helaas is dit nog niet in bedoeld blad opgenomen, reden waarom plaatsing hiervan in Uw dagblad wordt verzocht.

In het weekblad „Curaçao Deportivo" van 14 Januari jl. stond een artikel met bovenvermeld opschrift.

Het is ons allen bekend, dat op 11 Januari jl. een voetbalontmoeting heeft plaats gehad tussen de profclubs Deportivo Independiente Medellin uit Colombia en Wacker Wien uit Oostenrijk, gedurende welke ontmoeting een incident heeft plaats gehad.

Naar aanleiding hiervan heeft het GERO (G. E. Rosario) behaagd om zich interessant te maken ten koste van anderen. Vooraleerst wil ik de heer Rosario vertellen, dat hij mij niet in het minst intimideert met zijn geschrijf en dat ik door zal gaan met mijn politietaak naar eer en geweten te vervullen. Verder zou de heer Rosario de laatste moeten zijn om de woorden „MISBRUIK VAN GEZAG OF GEMIS AAN TACT" te gebruiken.

Was het te danken aan het goed gebruik maken van zijn gezag of aan zijn goede inzicht, dat de Bouwvereniging „EIGEN HAARD" failliet is gegaan en menige hard werkende huisvaders bedrogen uitkwamen?

Heeft hij het aan zijn goed gebruik maken van gezag en zijn goede inzicht te danken, dat hij momenteel niet meer bij het Korps Politie Curaçao is ingedeeld (toentertijd het Korps Veldwacht)?

Is het aan zijn goed gebruik maken van gezag of zijn goede inzicht te wijten, dat, gedurende verkiezingsdagen, de plaatselijke bladen hem zoveel lof hebben toegezwaaid over zijn tactvol optreden in verschillende stemlokalen?

Heer Rosario, ik zou als lid van het Openbaar Gezag de laatste zijn geweest om U in het „zonnetje te zetten", maar wie kaatst moet de bal verwachten. Het is altijd veel gemakkelijker geweest om af te breken dan op te bouwen, dat hebt gij als „architect" (???).... zelf ook figuurlijk en letterlijk ondervonden.

Indien gij zelf zonder fouten zijt en de opgesomde feiten op leugens berusten, ga dan door met Uw critiek; doch indien gij het tegengestelde niet kunt bewijzen, zwijg dan liever, of hadt gij soms niets anders om Uw weekblad mee te vullen?

Ik heb helemaal geen journalistieke achtergrond, doch weet wel, dat men als redacteur van een blad een zaak eerst grondig dient te onderzoeken, alvorens men het op papier zet. De lezers willen graag naar waarheid en onpartijdig voorgelicht worden. Of is dit misschien **UW TACT** om Uw lezers **op deze wijze tegen bepaalde** personen op te hitsen?

In Uw artikel schrijft gij, dat een der DIM-spelers een WACKER-speler aanviel en daarvoor een slag met de gummiestok op het hoofd kreeg. Hieruit trek ik dus de conclusie, dat U hebt gezien, of het is U naderhand verteld, dat deze DIM-speler zich heeft vergrepen aan alle regelen der fatsoen tegenover het publiek, waar gij uiteindelijk ook bij hoort, en tegen de weerloze WACKER-speler, die hierop niet bedacht was, daar hij met de rug gekeerd van eerstgenoemde speler wegliep.

Daar gij indertijd zelf ook bij de Politie bent geweest, weet gij net zo goed als ik, dat de taak van de Politi, o.a. omvat: de handhaving van orde en netheid, het waken over de veiligheid van personen en goederen en het voorkomen van ongeregeldheden.

Hier werd niet gesproken over bepaalde personen. EENIEDER heeft hier recht op. De vreemdeling net zo goed als de Antilliaan, ook al spreekt deze vreemdeling een voor ons minder bekende taal.

Tegen EENIEDER, die zich schuldig maakt aan ongeregeldheden, heeft de Politie de bevoegdheid of zelfs de plicht om op te treden en de ongeregeldheden te doen ophouden, hierbij in acht nemend de middelen, die hij aanwendt om deze ongeregeldheden te doen ophouden. Indien ik de grenzen van mijn bevoegdheid heb overschreden of niet tactvol heb gehandeld, dan kan dit door mijn chefs worden afgekeurd en, kan ik, indien nodig, hiervoor worden gestraft. Echter wens ik niet door de heer Rosario, die blijkbaar van het woord „TACT" geen kaas heeft gegeten, te worden beoordeeld. Wat moest er van ons Politiekorps terecht komen als de heer Rosario haar de dienst moest gaan voorschrijven?

Gij laat in Uw artikel Uw minderwaardigheidsgevoel weer naar voren komen door verschil te maken tussen Europese en Inlandse politie-ambtenaren. Gij meent, dat de Europese politie-ambtenaren meer recht hadden om op te treden en over de veiligheid van de WACKER-speler te waken. Misschien weet de heer Rosario dit niet, doch op de Nederlandse Antillen hebben de politie-ambtenaren gelijke rechten en plichten, ongeacht kleur of land van herkomst.

Het is U bekend, dat in ieder land wettelijke voorschriften bestaan en dat de Overheid de taak heeft op de handhaving daarvan toe te zien. Dit is in Colombia en Oostenrijk ook het geval. Als de Politie daar optreedt, behoeft helemaal geen blaam te worden geworpen op genoemde macht, noch behoeft het land hiervoor in een slechte daglicht te komen staan, noch behoeven de nationale spelers hiervan de dupe te worden. Curaçao heeft evenveel recht als ieder ander land om EENIEDER te wijzen op gedragingen, die tegen haar wettelijke voorschriften indruisen, en, haar vertegenwoordigers, op welk gebied dan ook, recht op hulp en bijstand van de Overheid waar dit nodig mocht zijn.

Gij besluit met de wens, dat de betrokken autoriteit de zaak in handen zal nemen en dit zal laten onderzoeken. Dit laatste is de enige verstandige zin, die in heel Uw verhaal voorkomt.

Emmanuel I. de Windt

TOM POES en de Pruikenmaker

2054 — Heer Bommel tastte stomverbaasd naar de pruik, die de muzikant Harewar hem plotseling op het hoofd had gezet. Trouwens, ook de markies en Tom Poes stonden vreemd te kijken, want het uiterlijk van heer Ollie was ineens wel erg veranderd.

„Parbleu"! sprak de markies, die het eerst over zijn verwondering heen was. „Het staat u goed, Bommel! Een markant kopje met dat haar. De leegheid eronder wordt wat minder opvallend."

„Alles zit in het haar!" verzekerde de heer Harewar, voordat heer Bommel driftig kon worden. „Probeert u het maar. Wanneer u nu op die vioot gaat spelen zult u eerst merken hoe wáár mijn woorden zijn!"

„Waar wil deze figuur naar toe?" vroeg de markies zich af. „Wat is dit voor onzin?"

„Ik weet het niet", zei Tom Poes. „Ik weet niet waarom, maar ik heb zo het idee, dat hier niets dan moeilijkheden uit voort zullen komen. Het bevalt me niet."

Heer Ollie had intussen aarzelend de viool weer gegrepen. Hij zette de pruik wat rechter op het hoofd, vatte de strijkstok en keek vragend naar de rare musicus. Maar deze zei niets; hij knikte slechts bemoedigend en lachte geheimzinnig.

Toen schepte heer Bommel moed. Hij nam het instrument onder de kin en begon te strijken. En toen de eerste tonen door het vertrek klonken, kwam er een vreemde verandering over hem. Het was alsof de muziek bezit van hem nam en hem in een soort betovering bracht.

Tom Poes luisterde met open mond naar de prachtige klanken, die hij al zwaaiend en strijkend uit de viool haalde en de markies liet een haast onhoorbaar „parbleu" horen.

DE ENGEL VAN SAN FRANCISCO

door CLARENCE B. KELLAND

(vert. uit het Amerikaans door H. DE GRAAFF)

52

Hij haalde zijn schouders op. „De zaak is in handen van de meest uitgeslapen zakenlui in onze stad. Ze gaan met de uiterste omzichtigheid te werk. Dacht jij dat een paar hufters als Arnold en Slack mensen als Ralston en Harpendig om de tuin kunnen leiden?"

„Gaan Arnold en Slcak mee naar New York?" vroeg zij.

„Ja."

„Ik zal me meer op mijn gemak voelen als ze weg zijn," zei ze.

Hun rijtuig hield stil voor het huis van de Nettletons op Rincon Hill, en zij beklommen de stoep als de laatste gasten voor het diner.

Anneke zat tussen een lange, gebronsde jongeman met een aardig, intelligent gezicht, en een slanke, knappe tot in de puntjes verzorgde heer, wiens uiterlijk de typische stadsbewoner verried. Eerstgenoemde was Morton Pease, van beroep mijnbouwkundige; de tweede was Lester Bowen, die op betrekkelijk jeugdige leeftijd reeds tot een hoge positie bij de Hibernia Bank was opgeklommen. Bowen nam zeer veel notitie van Anneke, maar Pease scheen andere dingen aan zijn hoofd te hebben en zich niet veel gelegen te laten liggen aan omgangsvormen. Hij at als een jonge wolf, zodat er geen twijfel aan bestond dat hij een flinke eetlust had meegebracht.

Op een gegeven ogenblik sprak Pease zonder plichtplegingen Lester Bowen aan. „Geen mens wil naar me luisteren," zei hij somber. „Ik zeg je dat dat plan van mij uitvoerbaar is. Ralston haalt er zijn schouders over op. De commissarissen van de Virgin Queen hebben al een strop gehad, en willen geen cent meer beschikbaar stellen. De aandelen van hun mijn zijn al gezakt van een paar mille tot minder dan honderd."

„Wat wil je? De Virgin Queen staat onder water. Ze kunnen de lagere niveaux niet vrijmaken. Het hele geval is onbruikbaar."

„Niet waar. Ik ben daar ingenieur geweest, en ik zie kans die mijn weer in productie te brengen, ja, zelfs beter dan toen de productie op haar hoogtepunt was. Maar ze willen niet eens naar me luisteren."

„Je hebt alles tegen, Mort. Je hebt Ralston tegen, en de Bank van Californië — en de Union Mill and Mining Company, die met de Comstock doen wat ze willen. Je weet dat ze zo hard zijn als bikkels. Alle mijnen hebben instructie gekregen hun erts naar de molens van de maatschappij te sturen, anders krijgen ze geen cent meer van Ralston en zijn bank. Maar jullie waren weerspannig."

„Ralston heeft al het geld van zijn bank ingezet voor de financiering van de Comstock mijnen," zei Pease. „Dat hebben jullie niet gedaan. Jullie staan op de Hibernia niet op al te goede voet met Ralston. Waarom probeer je geen houvast te krijgen? De Virgin Queen is een reuze kans voor jullie."

Bowen grinnikte. „Die tunnel van jou heeft je helemaal te pakken, Mort. En ik weet zeker dat het juffrouw Villard helemaal niet interesseert. Dit is geen gesprek voor een diner."

„O, jawel," riep Anneke uit. „wat is dat voor een tunnel, waar mijnheer Pease zo in opgaat?"

„Heel eenvoudig," zei Pease ernstig. „De Virgin Queen is gesloten wegens het water. Er zit een geweldige zilverlaag die niet afgebouwd kan worden. Met mijn plan is het mogelijk de mijn watervrij te maken, toegang te krijgen tot de zilverlaag, en bovendien de vervoerkosten naar buiten te verlagen. Ik zou het erts niet naar boven, maar horizontaal naar buiten brengen. Heel makkelijk. En nu blijft er voor een waarde van millioenen dollars nutteloos liggen."

„De kosten worden te hoog," zei Bowen.

„Onzin. Voor iedere dollar die mijn tunnel kost, garandeer ik een opbrengst van tienduizend." Pease gloeide van geestdrift.

Maar Anneke kreeg niets meer te horen over de Virgin Queen en over het plan van Pease om de mijn weer in productie te krijgen. Conchita Nettleton stond op en de gasten begaven zich naar de salon. Het orkest speelde reeds, en Juan voerde Anneke naar de dansvloer.

„Juan," vroeg Anneke, toen zij de dansvloer een paar keer rond waren geweest, „is mijnheer Pease een goede mijnbouwkundige?"

„Een van de beste."

„En als hij een project ontwerpt, zou het dan deugen?"

Hij lachte. „Heeft hij weer op zijn stokpaardje gezeten en je door zijn tunnel laten kruipen?"

„Hij schijnt er zo enthousiast over te zijn. Zou er iets in zitten, Juan?"

„Waarschijnlijk wel. Ik heb nog nooit een studie gemaakt van die mijn. Maar de kosten zijn te hoog — en bovendien zouden de lui van de Union Mill and Mining Company er een stokje voor steken." Hij keek haar spottend aan. „Niets te beleven voor H. Wattles."

Maar Anneke was daar nog niet zo zeker van. Morton Pease had indruk op haar gemaakt. Zijn eerlijk gezicht en intelligente ogen hadden haar vertrouwen gewekt. Toen ze thuis was, schreef zij de jongeman een vormelijk briefje van de volgende inhoud:

Mejuffrouw Anneke Villard zou het zeer op prijs stellen als mijnheer Morton Pease haar, indien het hem gelegen komt, te haren huize zou willen bezoeken, teneinde het interessante gesprek voort te zetten, dat zij tijdens het diner bij mejuffrouw Conchita Nettleton gevoerd hebben."

De volgende ochtend bracht Hephzibah de brief op de post en ze keek Anneke achterdochtig aan.

„Je voert weer iets in je schild," zei ze. „Anders zou je geen brieven aan onbekende jongemannen schrijven."

„Hepsie ik geloof dat je deze keer zou goedkeuren wat ik van plan ben. Mijnheer Pease zal bij je in de smaak vallen. Hij is een ernstige, openhartige jongen. Hij heeft een idee, dat misschien een beetje kras mag lijken, maar waar hij helemaal in opgaat." Anneke's ogen gloeiden van geestdrift. „H. Wattles." zei ze. „is er van beschuldigd gebruik te hebben gemaakt van inlichtingen waar ze niet eerlijk aan gekomen is. Men zegt dat ze niets zelf verzonnen heeft en alleen maar bewezen heeft een uitgeslapen parasiet te zijn. En dat is waar. Ik wil bewijzen dat ik evenveel kan als een man. Dat ik zelf mijn ideeën kan ontwerpen en uitvoeren."

„Ze zullen je levend villen, zei Hepsie droog.

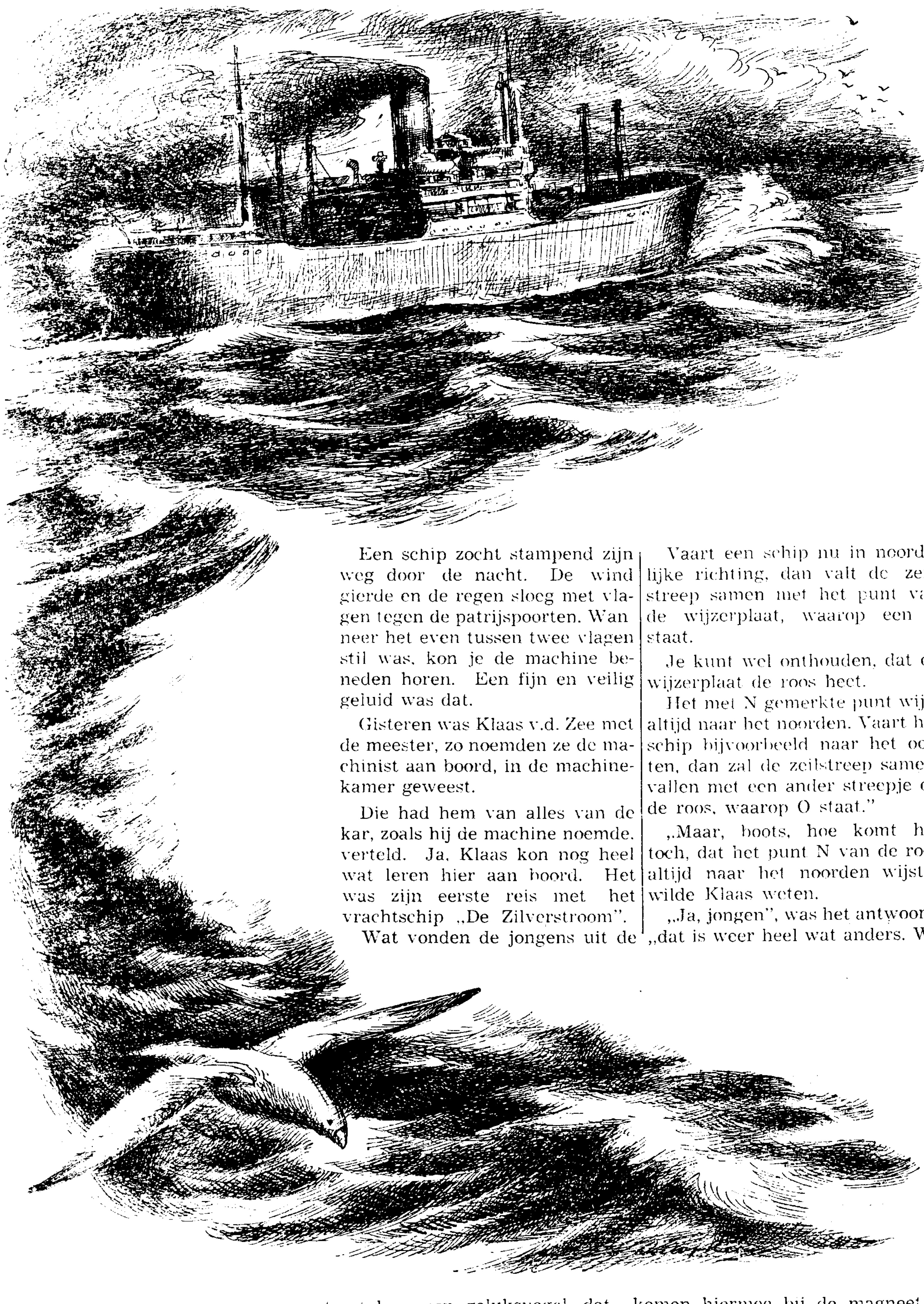
(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

DE BOOTSMAN VERTELT

Een schip zocht stampend zijn weg door de nacht. De wind gierde en de regen sloeg met vlagen tegen de patrijspoorten. Wanneer het even tussen twee vlagen stil was, kon je de machine beneden horen. Een fijn en veilig geluid was dat.

Gisteren was Klaas v.d. Zee met de meester, zo noemden ze de machinist aan boord, in de machinekamer geweest.

Die had hem van alles van de kar, zoals hij de machine noemde, verteld. Ja, Klaas kon nog heel wat leren hier aan boord. Het was zijn eerste reis met het vrachtschip „De Zilverstroom".

Wat vonden de jongens uit de straat hem een geluksvogel, dat hij mocht gaan varen. Vaak had hij er thuis om gezeurd, maar toen oom Piet, die stuurman was op „De Zilverstroom", eens had gezegd: „Geef dat ventje maar eens met mij mee", was de lang verhoopte toestemming gekomen.

De eerste dagen had hij bijna spijt gekregen van zijn zeuren om te mogen varen. O, wat was hij zeeziek geweest, en toen de kok op een dag met brood en spek zijn hut binnenkwam, huilde hij van narigheid.

„Toch maar eten, zeeman", zei de kok en ging weer vlug naar de kombuis.

Na een paar dagen was de zeeziekte voorbij en kreeg Klaas weer eetlust.

De bootsman vroeg lachend, of hij altijd zo bunkerde, of dat hij de schade van de eerste dagen moest inhalen.

Toen Klaas zich, zoals hij zei, weer kiplekker voelde, ging hij eens rondneuzen en leerde in z'n vrije tijd veel van de oudere mannen aan boord. Nu zat hij met de bootsman te praten.

„Hoe vindt de stuurman op de brug toch zo goed de weg in de donkere nacht? Hij ziet toch geen sterren of vuurtorens?" had hij gevraagd.

De bootsman, die veel schik had in de leergierige jongen, legde het hem uit:

„Een onmisbare hulp om de koers te kunnen houden is het kompas. In de kompasketel, dat is een doos, is een soort wijzerplaat opgesteld. Die wijzerplaat kan draaien; dus niet zoals bij een klok, waar juist de wijzers draaien. We hebben hier ook geen wijzers, maar wel een streep, die op de klok is geschilderd.

Die streep staat precies in de richting van het schip, dus van voor tot achter. Dat noemen ze de zeilstreep. De wijzerplaat is verdeeld in driehonderdzestig deeltjes. Die heten: de graden.

Vaart een schip nu in noordelijke richting, dan valt de zeilstreep samen met het punt van de wijzerplaat, waarop een N staat.

Je kunt wel onthouden, dat de wijzerplaat de roos heet.

Het met N gemerkte punt wijst altijd naar het noorden. Vaart het schip bijvoorbeeld naar het oosten, dan zal de zeilstreep samenvallen met een ander streepje op de roos, waarop O staat."

„Maar, boots, hoe komt het toch, dat het punt N van de roos altijd naar het noorden wijst?" wilde Klaas weten.

„Ja, jongen", was het antwoord, „dat is weer heel wat anders. We komen hiermee bij de magneet. Onder de roos zijn acht magneetjes bevestigd. De ene kant van een magneet wijst altijd naar het noorden. We noemen dat de noordpool."

Toen Klaas nog dichter bij de bootsman schoof om toch vooral geen woord te missen, vertelde deze de geschiedenis van de magneet.

„Meer dan tweeduizend jaar geleden bemerkte een herder in Klein-Azië tot zijn verbazing, dat zijn staf met ijzeren punt aan een soort steen bleef vastzitten. Hij trok zijn staf er af en probeerde het nog eens. En weer lukte het. Men noemde de steen magneetsteen naar de streek waar hij gevonden was: Magnesia.

Strijkt men nu met een staafje ijzer over het stuk magneetsteen, dan wordt het staafje een magneet.

Doen we om het midden van het staafje een touwtje en hangen we het staafje zo op, dan zal steeds hetzelfde eind er van naar het noorden wijzen.

Dat noemen we de noordpool. De andere heet de zuidpool.

Tegenwoordig maken we de magneten niet meer, door ze tegen een magneetsteen te wrijven. Je kunt zelf ook wel zo'n kompas maken, als je weer thuis bent.

Je neemt daarvoor een bakje met water. Daarin laat je een dun schijfje kurk drijven. Nu neem je een naald en wrijft die tegen een magneet. Is dat gebeurd, dan leg je voorzichtig de naald op de kurk en je zult zien, dat steeds hetzelfde eind van de naald naar het noorden wijst.

Maar, kwaje aap", riep de bootsman plotseling, „ga jij eens vlug naar je kooi! Morgen moet je er weer vroeg uit."

Vlug deed Klaas wat de bootsman zei, want hij wist wel, dat je met hem nooit goede vriendjes bleef, als je eigenwijs en ongehoorzaam was.

In z'n kooi gingen z'n gedachten nog even naar vader en moeder en de jongens uit de straat. Wat zou hij ze veel kunnen vertellen als hij weer terugkwam.

Hij zou veel gaan leren en lezen; misschien werd hij dan wel stuurman. Wat zouden ze dan naar hem kijken en luisteren, als hij van zijn verre reizen thuiskwam....

Door de donkere nacht ploegt „De Zilverstroom" haar neus door de golven op weg naar New York.

Op de brug staan de stuurman en de roerganger. Telkens controleren ze de koers.

Beneden in z'n kooi ligt een jongmaatje en droomt van een stuurman, die van een lange reis thuiskomt.

Die stuurman heet Klaas v.d. Zee.

J.B.

Ontstaan van het vloeipapier

Het feit, dat we het vloeipapier te danken hebben aan de onoplettendheid van een arbeider in een papierfabriek, is velen waarschijnlijk onbekend. Deze arbeider dan vergat eens bij de vervaardiging van het papier de nodige lijm toe te voegen. In het begin was de fabrikant danig uit zijn humeur over deze nalatigheid.

Een paar dagen later echter kwam hij tot de vreugdevolle ontdekking, dat het bedorven papier zonder lijm de eigenschap bezat, inkt op te zuigen, zonder het schrift uit te wissen of te vlekken. Daar hij een handig zakenman was, maakte hij dadelijk reclame voor de nieuwe papiersoort, terwijl hij van die dag af alleen nog maar vloeipapier liet vervaardigen.

Moppen van onze neefjes en nichtjes

Twee matrozen zijn bezig 'n touw binnen te halen. „'t Lijkt wel, alsof er geen eind aan dat touw zit," zegt de eerste. Waarop no. 2 antwoordt: „De een of de ander zal 't er af geknipt hebben.

EERLIJKHEID DUURT HET LANGST

Hierover had de onderwijzer in de klas gesproken.

„Kan iemand mij 'n voorbeeld geven waaruit blijkt dat dit ook werkelijk waar is?"

„Jawel meester", zegt kleine Piet, „als moeder mij helpt bij mijn rekensommen ben ik in 5 minuten klaar en als ik het alleen doe, duurt het een paar uren.

Envelop

De enveloppen zijn uitgevonden door een Fransman, De Vallejer genaamd, die leefde tijdens de regering van Lodewijk XIV.

In 1653 begon hij met goedkeuring van de koning een stuiverpost, plaatste bussen op de hoeken van de straten van Parijs, ter opname van brieven in enveloppen, welke laatste in verschillende delen der stad verkrijgbaar werden gesteld.

ONZE WONDERE WERELD

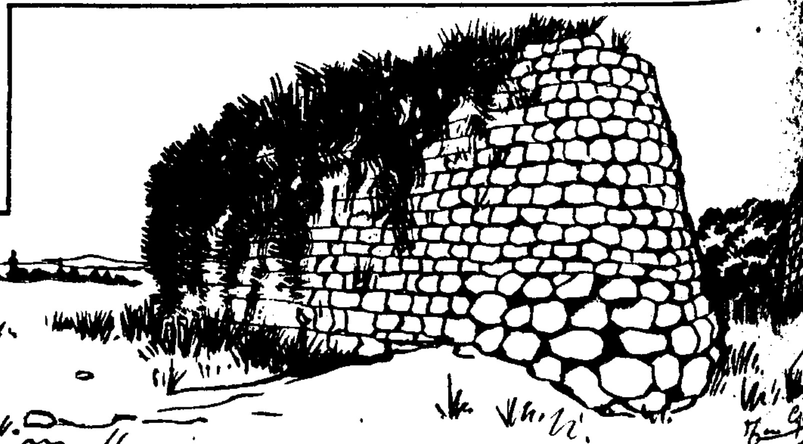
HET EILAND DE STENEN TORE

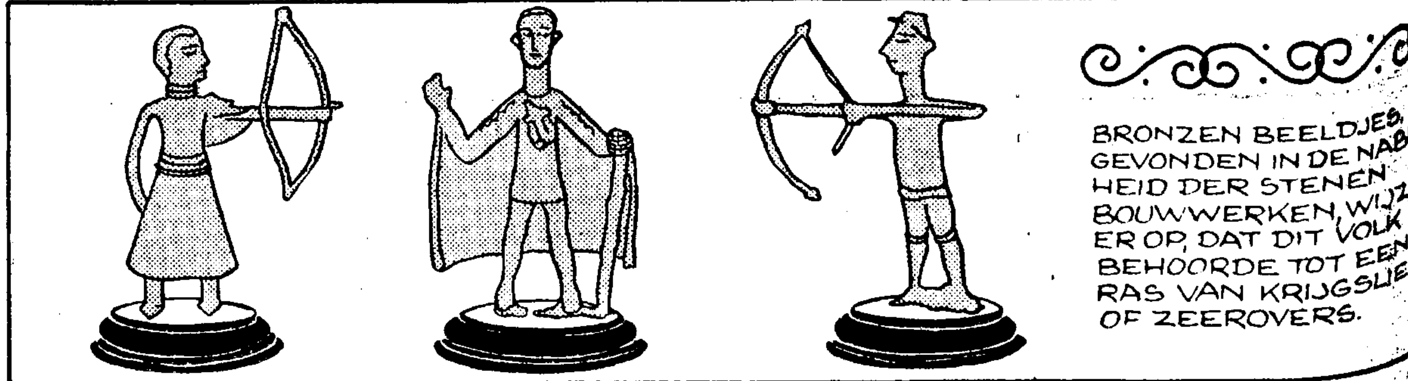
OP HET EILAND SA VINDT MEN NOG OV BLIJFSELEN VAN E OORLOGZUCHTIG KEND VOLK, IN DE VAN STENEN BO DIE AL OUD W TOEN ONZE KENING BEG

ST. BERNHARDSHONDE

In de „kennels" (hondenverblijven) van het St. Bernhardklooster heeft men zich altijd met grote zorgvuldigheid op de training van de honden, welke daar ook worden geteeld, toegelegd.

Een rasechte St. Bernhardshond behoort een witte borst te hebben, witte poten, witte staartpunt en een witte neusband, waaronder verstaan wordt het gedeelte bezijden de neusgaten tussen de ogen door tot boven op de kop, en bovendien een witte hals.

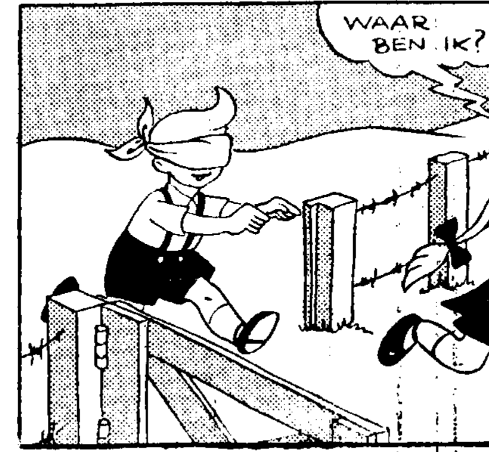
Twee jaren achter elkaar worden de honden getraind, dan zijn ze gewoonlijk volleerd en weten met ontwijfelbare zekerheid het spoor van een mens te volgen. In de zomer gaan de helpers van het klooster met de honden voor oefening naar de dalen, waarin meestal sneeuw ligt. Een der helpers graaft zich de sneeuw in en een hond wordt dan uitgezonden om hem op te sporen. Het dier moet gaan blaffen, als het iemand gevonden heeft en moet hem wekken als hij slaapt. De gevondene moet de hond volgen, welke de weg wijst naar het klooster. Door telkens om te kijken, gaat het dier na of het gevolgd wordt en of alles in orde is.

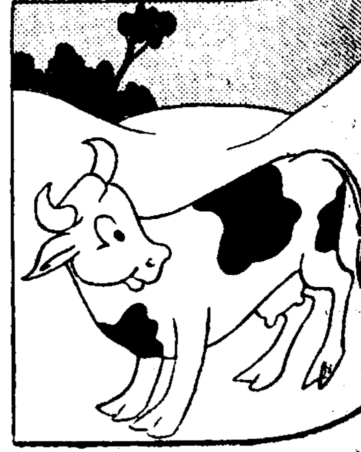
Dikwijls gaan de honden er geheel vrijwillig op hun eentje op uit. Als zij op een plaats komen, waar een lawine haar sneeuwmassa heeft neergestort, dan onderzoeken zij of ze niet het spoor van een mens ontdekken kunnen. Hun scherpe reuk waarschuwt hen al gauw, dat er ergens iemand bedolven ligt. Onmiddellijk is het forse dier dan in actie; dadelijk graaft het met zijn sterke poten de sneeuw weg. Al ligt de sneeuw ook meters hoog en al is de arbeid uiterst zwaar, het trouwe dier rust niet voor de sneeuw geheel is weggegraven boven de reiziger. Wanneer deze nog bij bewustzijn is, dan kan hij een opwekkende slok nemen uit het flesje wijn, dat de hond aan de hals draagt. En met de wollen deken, die men de hond op de rug heeft gebonden, heeft het klooster verliet, geredde zich beschermen de felle kou. Volgt hij de dan komt hij veilig in h ter aan, waar hij vriende worden ontvangen en ver

Mocht de bedolven hebbe bewustzijn verloren hebben rent de hond naar het kl en vertelt met luid ge vreugdevol staartgekwispe hij iemand heeft gevonde zoals wij al hebben gezegd taak van de honden gelopen; nog slechts een maal hoeven ze dienst te

Monnik van het St. Bernhardsklooster met zijn honden

Lago „Press Day" opnieuw feest van openhartigheid

Het Marine department: tankersvloot in cijfers

San Nicolaas. — Lago's Press Day, die gisteren voor de tweede maal gehouden werd, is voor de vertegenwoordigers van de Antilliaanse Pers reeds een begrip geworden. Eenmaal per jaar is Lago gewend alle kranten en bladen van groot tot klein bij zich te nodigen om ze openhartig te vertellen hoe het nu eigenlijk met het bedrijf staat. Dan worden er ernstige woorden gesproken door de mannen die er aan het roer staan en dan krijgen de journalisten antwoord op de vragen, die zij stellen. Dat wekt sympathie en schept een gevoel van behagelijkheid en rust, twee zaken die van belang zijn voor hen, die zulk een inmens een ingewikkelde wereld van mensen, machines en wilskracht uit een oogpunt van weetgierigheid willen benaderen.

De centrale wachtkamer in het medical Centre van de Lago.

Journalisten aan boord van tug „Oranjestad" horen lied van Lago-haven

De teneur van de toespraak van Lago's Vice-President en General Manager O. Mingus tijdens het diner in het Guest House (naar welke rede de verzamelde journalisten gedurende de gehele dag reikhalzend hadden uitgekeken) was nogal somber, hoewel niet uitgesproken pessimistisch of latende doorschemeren, dat met Lago ernstige dingen te gebeuren staan. Mr. Mingus zeide onomwonden, dat Lago door de toenemende concurrentie op de olie-wereldmarkt in de komende jaren de tanden op elkaar zal moeten zetten en door een uiterste aan efficiency en een handhaven en/of opvoeren van de kwaliteit van het product zal moeten trachten te behouden wat het momenteel bezit.

Wat Lago aan deze efficiency doet en hoe de arbeid der duizenden mannen en vrouwen achter de Gates wordt verricht, daarvan kregen de journalisten overigens een voortreffelijk beeld tijdens een rondgang door enkele delen van de Plant en een kleine cruise door de haven.

Die excursie betrof allereerst het gloednieuwe Employee Medical Center, dat in November van het vorig jaar werd in gebruik genomen en de oude Dispensary vervangt.

In dit T vormig gebouw zonder verdiepingen ontvangen de employees de noodzakelijke medische behandeling en worden ook toxicologische onderzoekingen verricht op de werknemers, die loodbrandersarbeid verrichten, vaten met benzine vullen, enz.

Ook de vrouwelijke werknemers van Lago ontvangen hier geneeskundige behandeling.

Het gebouw, dat geheel airconditioned is, omvat vier klinieken, waarvan er drie voor de dagelijkse behandeling der werknemers worden benut. Dr. R. F. Brace, de chef van het Centre, die de Pers rondleidde, beschikt over een uitgebreide staf van geneesheren, verplegers, laboranten, apothekersbedienden en schoonmaakpersoneel. De bezoekers kregen tijdens een rondgang door het gebouw de indruk, dat de medische verzorging van de Lago-werknemers niets meer te wensen over laat en bij dr. Brace en zijn staf in goede handen is.

Marine Department

In de kantoren van het Marine Department konden de journalisten zich er van vergewissen, hoe de bewegingen van de vloot, die de ruwe producten in de haven brengen en de afgewerkte er weer uit, worden geregistreerd en hoe met behulp van deze registratie een uiterste aan efficiency wordt bereikt bij de aan en afvoer der grondstoffen en verwerkte producten. Op kolossale borden aan de muur kan men met een oogopslag alles omtrent het vervoer, de tonnage der schepen, hun tijden van aankomst en afvaart en honderden andere gegevens te weten komen. Bovendien staat het kantoor langs radio-telefonische weg in verbinding met de schepen, die op zee zijn. Een zg. Signal Tower (seintoren) regelt het gehele verkeer in de haven door middel van seintekens zowel als langs radio-telefonische weg.

Door de haven

En dan lag de pas twee weken oude tug „Oranjestad" langszij om het gezelschap door de haven te voeren en een beeld te geven van de grote bedrijvigheid, welke daar dag en nacht plaats vindt. Het was een unieke gewaarwording de kolossale tankers aan de pieren nu ook eens van de zeezijde te kunnen zien. Want zulk een kans krijgt men niet vaak. De haven tussen het rif en de pieren vormt een wereld op zich, waarvan een aparte bekoring uitgaat. Natuurlijk dobberde de „Oranjestad" ook langs de plaats van de brand. Doch daar waren de tekenen van het onheil al weer verdwenen. En dan konden de persmensen midden in San Nicolas' haven ook nog getuige zijn van een imponerende brandblusdemonstratie van de „Oranjestad", die op een gegeven moment al zijn waterorgels openzette en ware fonteinen van zeewater de lucht in blies. Zowel vanaf het achterdek als vanaf het platform boven de stuurinrichting richtten de mannen hun stralen op een denkbeeldige brand. En het was de zich was kleintjes gevoelende toeschouwers al spoedig duidelijk, dat tegenover dit weldadig geweld van ware watercataracten iedere brand in de haven het al spoedig zou moeten begeven.

Conference Room

En zo landde het gezelschap via de steiger aan in de Conference Room, waar tussen leden van de Directie en de journalisten een „Panel discussion" plaats vond over alle vraagstukken, die momenteel de olie-wereld, speciaal die van Lago, beroeren. Een zeer interessant forum, waarop wij later nog hopen terug te komen.

Het diner in het Guesthouse vormde het nu al traditionele sluitstuk van Press Day. Daarop sprak de heer O .Mingus de rede uit, welke wij elders in dit blad weergeeven en waarin hij de belangrijke dingen zeide, waarop wij in de aanhef zinspeelden.

Natuurlijk verschenen heel wat speakers achter het rostrum van de hoofdtafel om te getuigen, hoe de Antilliaanse Pers het waardeert op deze manier door Lago omtrent al de zaken, die voor de Antilliaanse samenleving van zo elementair belang zijn, te worden ingelicht.

Lago treedt hierdoor de publieke opinie vrij en vrank tegemoet en toon, er belang in te stellen, dat eenieder op onze eilanden, die weet na te denken en wil werken, alles omtrent haar doen en laten weet.

En dat is de betekenis van de Lago Press Day, die gisteren voor de tweede maal werd gehouden en die in de toekomst ongetwijfeld de Antilliaanse Pers nog heel wat keren in de gelegenheid zal stellen zich omtrent Lago's welzijn te vergewissen.

Agenda

DE VEER THEATER:
East of Sumatra

RIALTO:
The Lone Gun

CINELANDIA:
The Glass Wall

PRINCIPAL:
„The French Line'.

AURORA:
Blackhawk

APOTHEKEN:
Oranjestad; Botica Oduber
San Nicolaas, Apotheek San Lucas

POSTSLUITING naar:

Bonaire: Maand. Woensd. 16.00 uur. Woensd, Vrijd. 9.00 uur Zaterd. 11.30 en 16.30 uur.
Bovenwinden: Woensd. 16.00 uur
Europa: Maand. Donderd. Zaterd. 16.00 uur, Vrijd, 9.00 uur.
Miami: Woensd. Vrijd. 16.00 uur Zaterdag 16.00 uur.
Suriname Dinsd. Zaterd. 16.00 uur.
Venezuela: Maand. 14.30, Dinsd. Donderdag en Zaterdag 15.00 uur

Voor verdere Arubaanse berichten:
zie pag. 6.

Madurodam op 31 Maart open

's Gravenhage. — Madurodam zal op 31 Maart, na een lange winterslaap, zijn poorten voor het publiek weer openstellen.

Onder de nieuwigheden, die dan te zien zullen zijn bevindt zich een compleet feestterrein met draaimolen met paardjes, en zweefmolen, een „maanraket", een „spin" met acht vliegtuigen, een oliebollen- en gebakkraam, een schiettent en een rutchbaan, een en ander met bijbehorende auto's, woonwagens, kassas en een agregaatje voor de verlichting.

Ex-stierenvechter trouwt met filmster

Las Vegas. — Luis Miguel Dominguin, een ex-stierenvechter uit Spanje, wiens naam enige tijd op romantische wijze, verbonden werd met die van Ava Gardner, is te Las Vegas in het huwelijk getreden met de Italiaanse filmster Lucia Bose. Luis Miguel Dominguin bleek in werkelijkheid Luis Miguel Gonzales te heten. Hij gaf als zij leeftijd 29 jaar op. Lucia Bose verklaarde 24 jaar oud te zijn.

Zwarte handel in bioscoopkaartjes

„Sonora Matancera" boekt overweldigend succes

Willemstad. — Het bekende Cubaanse orkest "Sonora Matancera" heeft gisteren een overweldigende belangstelling gehad van de zijde van het Curaçaos publiek. Toen de band gisteravond in het West End Theater optrad, was de bioscoop stampvol met geestdriftigen, die het orkest wilden horen. Toen alle kaartjes voor dit theater waren uitverkocht, waren er wedra personen die van deze omstandigheid gingen profiteren en hun kaartjes voor fls. 5.— verkochten. En er waren bezoekers die dit graag betaalden, zodat de "zwarthandelaars" twee gulden winst maakten. Maar de band speelde er niet minder goed om, reden waarom het publiek dan ook zeer enthousiast was.

In de Club Chobolobo, waar de Cubanen tegen tien uur pas arriveerden in verband met een open brug, liep het eveneens storm. Ondanks het feit dat men fls. 6,— moest betalen voor een entree, waren een kleine 500 personen gekomen. Honderden belangstellenden stonden buiten de club op de artisten te wachten. Toen Celia Cruz arriveerde kreeg zij een luid applaus.

Het hoogtepunt van de avond werd wel bereikt toen de eerste tonen uit de instrumenten van „Sonora Matancera" over de feeëriek verlichte tuin van Chobolobo klonken.

Men had gerekend op veel bezoekers, een gedeelte van het restaurant was ontruimd en diende voor dansvloer, verder stonden op de eerste verdieping ook een 30-tal tafeltjes.

De heer Marchena, manager van het Park Hotel en de man die alles heeft georganiseerd, bracht gisteren zijn halve keuken mee naar Chobolobo. Laatstgenoemde club heeft geen kok en men wilde toch wat eterij hebben ten gerieve van het publiek.

Het is zeer gezellig geworden op Chobolobo. De rhytmische muziek van de Cubanen is zeer in de smaak gevallen en menigmaal moesten zij een applaus in ontvangst nemen.

De heer Job (Job Trading) fungeerde gisteren weer voor „announcer".

Lago's Mingus over de positie van het Arubaanse oliebedrijf

(Vervolg van pagina 1)

Echter geen waarborg

Deze feiten — de toenemende vraag en de mogelijke toekomstige markten — zijn enigszins moedgevend, maar zeker geen waarborg van voorspoed. De oliemarkt is snel opgekomen na de oorlog, maar het raffinagevermogen is er gelijk mee opgegaan, of er eigenlijk bovenuitgegroeid, totdat heden ten dage er in de vrije wereld raffinage installaties met een capaciteit van bijna 2.000.000 vaten per dag te veel zijn, waarmee dan bedoeld worden die installaties, die zonder dat zij nodig zijn of gebruikt worden om aan de tegenwoordige vraag te voldoen, gebouwd zijn. En dit overschot, dat een bedreiging vormt tot mogelijk nog meer concurrentie, wordt voortdurend groter.

Wat verder nog tegenhoudt, dat de vergrote vraag voorspoed waarborgt, is de verplaatsing of verschuiving van de leveringscentra. De behoefte aan olieproducten in Europa is, zoals ik vermeldde, reusachtig omhooggegaan, maar zo ook haar vermogen om die zelf voort te brengen, waardoor wij langzaam, maar zeker verder van die waardevolle markt worden afgesneden.

Afzet blijft toch waarschijnlijk op peil

Tot nu toe hebben wij met succes het hoofd weten te bieden aan de concurrentie, en de nauwkeurigste vooruitzichten, die onze verkoopsdeskundigen en statistici kunnen maken, schijnen niettegenstaande dat wij toenemende moeilijkheden zullen hebben om onze meer winstgevende producten zoals benzine te verkopen, erop te wijzen, dat onze afzet in de komende jaren waarschijnlijk stevig op het peil zal blijven van de laatste jaren. De harde feiten, die ik deze laatste vijf minuten heb opgenoemd, willen eenvoudig zeggen, dat wij een steeds kleiner onderdeel van de petroleummarkt gaan uitmaken, dat het succes van onze zaken minder zeker is, dat wij meer en meer afhankelijk zullen zijn van z.g. loco- of noodorders, van een tijdelijke tekort schieten van een nationaal raffinagebedrijf of van het verkrijgen van speciale orders, die om een of andere reden niemand anders zo prompt wil of kan uitvoeren als wij.

Schommelingen

Deze feiten betekenen ook, dat de hoeveelheden ruwe olie, die verwerkt worden, nog scherpere verschillen zullen vertonen dan vroeger, zoals bijvoorbeeld in dit jaar in Januari 492.000 vaten per dag werden verwerkt, terwijl verwacht wordt, dat het aantal tegen het midden van de zomer zal dalen tot 320.000 of te wel een verschil van 172.000 vaten per dag. Zulke geweldige schommelingen scheppen een hele reeks problemen, die vrij nieuw zijn voor ons bedrijf: de mogelijkheid, dat een deel van de installaties tijdelijk moet worden stil gelegd; het wel zeer waarachtige probleem om bedieningsploegen tijdens zulke perioden van tijdelijke sluiting beschikbaar te houden; het feit, dat de gemiddelde productiekosten omhoog gaan door de installaties in gerede conditie te houden; de mogelijkheid, dat kostbare tankruimte moet worden verschaft in een poging om ten dele de grote seizoenschommelingen op te vangen.

Iran

Om hier even verder op door te gaan, zult U misschien geïnteresseerd zijn in de gevolgen die Irans terugkeer tot werkzaamheid voor de concurrentie heeft: Iran met zijn buitengewoon rijke velden en de grote raffinaderij in Abadan, die tot de onteigening in 1951 de enige raffinaderij was, die deze hier enigszins ten Westen van ons overtrof. Hoewel wij als concurrenten uit Iran komt, kunnen negeren, staat zeker niet die oliestroom, die nu weer er toch aan de creditzijde het toenemende verbruik van petroleumproducten; het wereldverbruik wordt, althans in de komende jaren, geschat met ongeveer vijf procent omhoog te gaan.

Zoals U ongetwijfeld weet, heeft de Iraanse regering verleden jaar een verdrag gesloten met een z.g. „Consortium", een groep die acht oliemaatschappijen, om de velden en de raffinaderij te exploiteren. In die groep zitten Nederlandse, Britse, Franse en Amerikaanse bedrijven, waaronder ook onze eigen moedermaatschappij.

Deze groep heeft aan de Iraanse regering gegarandeerd, dat de totale hoeveelheid olie, die uit het land uitgevoerd wordt, aan de raffinaderij wordt afgelevert, en geleverd wordt aan een maatschappij, waarvan de regering het eigendom heeft, niet onder de 300.000 vaten per dag zal komen gedurende het eerste jaar, niet onder de 490.000 vaten in het tweede jaar en niet onder de 600.000 vaten in het derde jaar. Daarna zal de hoeveelheid door de eigenlijke vraag- en aanbodcurve voor olie uit het Midden Oosten worden bepaald. De groep heeft er verder in toegestemd om naar raffinageproductie van 130.000 vaten per dag voor het eerste jaar te streven, 205.000 voor het tweede en 260.000 vaten voor het derde jaar.

Dit zijn dan een paar van de ontnuchterende moeilijkheden, waar we heden ten dage mee geconfronteerd worden, die mogelijk enigszins in omvang zijn toegenomen sedert onze laatste ontmoeting. Ondanks al hun gewicht en ingewikkeldheid zien wij de Lago toch blijven voortgaan, misschien niet in zo een belangrijke rol in de gehele petroleumindustrie als in de afgelopen tien jaar, omdat die industrie zich uitbreidt, wat wij niet doen, maar toch altijd als een factor, waar rekening mee gehouden moet worden.

Het is in de wereld dezer dagen zo gesteld, dat men eigenlijk over niets met enige zekerheid voorspellingen kan doen, behalve dan dat de zon morgen weer op zal komen. Als wij dat in gedachten houden, kan ik wel zeggen, dat zolang wij op gelijke voet kunnen blijven doorgaan, wij goede hoop hebben om onze werkzaamheden op het gemiddelde peil van vandaag te houden, op zijn minst tot en met 1960.

Onze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk.... maar zij zullen alle krachten van onze moedermaatschappij, alle bekwaamheid en toewijding van onze Lago-leiding en van onze Lago-werknemers vereisen om tot een bevredigende oplossing te komen.

Bevolking van Curacao in 1954 vermeerdert

Willemstad. — Op 1 Januari jl. bedroeg de bevolking van het Eilandgebied Curaçao in totaal 115929 zielen, teweten 60013 mannen en 55916 vrouwen, aldus lezen wij in een keurig verzorgde statistiek, die door het Bevolkingsbureau van Curaçao is uitgegeven. De totale bevolking van Curaçao op 1 Januari 1954 bedroeg 114683 zielen. De bevolking is dus met 1246 zielen toegenomen.

Uit de statistiek zien wij dat er 1932 geboorten en 1134 vestigingen geregistreerd zijn. Door overlijden was de vermindering 339 personen, terwijl door vertrek 2540 personen werden uitgeschreven.

Het geboortecijfer per 1000 inwoners over het jaar 1954 bedraagt 32,6, het sterftecijfer 5,5. Het geboorte-overschot per 1000 inwoners is 27,1.

In het jaar 1954 werden in totaal 638 huwelijken gesloten. Hiervan zijn 380 huwelijken gesloten tussen ingezetenen van de Nederlandse Antillen. Er zijn 105 echtscheidingen ingeschreven.

Expositie van leermiddelen

Willemstad. — Tot en met Zaterdag a.s. is er in de examenzaal van het cultuurcentrum een expositie te bezichtigen van leermiddelen welke door de fa Samson te Alphen aan de Rijn in de handel worden gebracht.

Deze expositie geeft een rijk verantwoord beeld van wat dit bedrijf aan leermiddelen weet te leveren, zoals fraaie platen, landkaarten, schriften, dictaten en alle andere benodigdheden, die een scholier van node heeft bij zijn studies.

DANKBETUIGING

Langs deze weg betuigen wij onze hartgrondige dank aan de Z.E. Paters, de Eerw. Soeur Superieure Gratia, de Eerw. Zusters van het Sint Martinusgesticht, de leraren van de M.M.S. „Maria Immaculata", de Onderwijzeressen van het Mariacollege, de meisjes van genoemde Onderwijsinrichtingen, de internen van het Sint Martinusgesticht en alle familieleden, vrienden en kennissen die ons zoveel blijken van medeleven hebben betoond, bij het smartelijk verlies van onze dierbare dochter, kleindochter, zus en nicht.

VIOLA FRANS z.g.

Namens de familie
JUANA ANTHONY

GRATITUD

Pa medio di esaki nos kier manifesta sincera gratitud na C.P.I.M./C.S.M. i na Señor JOSÉ D. PULGAR. Tambe na tur conocirnan cual a demonstra nan atención durante desgracia i entierro di

FRANCISCO CORNELIS MACKAAY
q.e.p.d.

Señora Esposa
PETRONILIA MACKAAY
Señor
HENDRIK WINKLAAR

Bonaire 1-3-'55.

In vuurgevecht met politie

Amerikaanse gangster delft onderspit

Anderhalf uur sensatie voor duizenden New Yorkers

New York. — Honderd vijf en twintig zwaar bewapende politiemannen hebben anderhalf uur lang met traangasbommen en machinegeweren strijd gevoerd met een 41-jarige gangster. Augusto Robles, die zich in een flatgebouw in de kleurlingenwijk Harlem had verschanst. Alhoewel de politie zoveel mogelijk getracht heeft de misdadiger levend in handen te krijgen heeft men hem tenslotte dood aangetroffen, toen agenten zich in de kamer waagden, waarin hij zich had teruggetrokken. Duizenden New Yorkers hebben het gevecht gadegeslagen in de ramen en op de daken van de tegenoverliggende gebouwen en op de hoeken van de straten. De politie droeg gasmaskers en kogelvrije vesten. Twee agenten werden licht gewond.

Vrijdag was de kleine, een meter zestig metende misdadiger, er tot tweemaal toe in geslaagd een politiecordon te doorbreken. Hij werd gezocht wegens het vermoorden van een andere gangster, wiens lijk hij had achtergelaten voor een doodkistenfabriek in Brooklyn. Bij een van de ontsnappingen was hij door een blokkade van 100 politiemannen, gewapend met machinegeweren en traangas heen gebroken. Daarna had hij een schietpartij met vier politiemannen in zijn voordeel beslecht alvorens te verdwijnen in een groep flatgebouwen, die de achtervolging ten zeerste bemoeilijkten.

De politie had een grootscheepse drijfjacht geopend op de gangster van flats in Harlem tot aan café's in New Yor's artistendistrict Greenwich Village. Tenslotte was men Robles, wiens strafregister teruggaat tot 1927, inderdaad op het spoor gekomen.

Het gebouw, waarin Robles zich had verschanst, stond al spoedig in brand en daar men alles in het werk stelde Robles levend in handen te krijgen, werd getracht het vuur te blussen. De politie heeft bij het beleg grote hoeveelheden traangasbommen door de ramen van de flat naar binnen geworpen.

Tenslotte baande de politie zich een weg naar de kamer, waar Robles zich bevond en troffen de man dood aan. De kamer was gevuld met traangas, rook van de brand en water van de blussingswerkzaamheden. Men had gehoopt hem levend in handen te krijgen teneinde de misdadiger voor het gerecht te kunnen brengen.

Tennessee. — De bekende bacterioloog dr. Oswald Tavery is op 77 jarige leeftijd te Nashville in Tennessee aan kanker overleden. Hij heeft veel werk voor antibiotica verricht en daarvoor vele onderscheidingen ontvangen.

Bokser op de perstafel

Cardiff. — In een van de meest dramatische gevechten sinds jaren te Cardiff gehouden heeft de vroegere Britse empire kampioen vlieggewicht bokser Zoeloe Jake Tuli gewonnen van de Belgische titelhouder Emile Delplanque.

Nadat de gong voor het begin van de tweede ronde had geluid viel Tuli verwoed aan. Hij plaatste een serie linkse en rechtse treffers en sloeg de Belg tenslotte met een ontzettend harde linkse op het gelaat door de touwen buiten de ring. Delphanque kwam terecht temidden van de telefoon toestellen op de perstafel en viel daarna op de grond, waar hij bleef liggen. Het duurde veel langer dan tien tellen voor men hem weer bij kennis had gebracht, nadat hij binnen de touwen was gedragen.

Londen. — Winston Churchill heeft een van zijn eigen schilderijen geschonken aan Robert Menzies, de Australische eerste minister.

Sensationele rentree van Harry Bos

Amsterdam. — Harrie Bos maakte na een afwezigheid van twee jaar een waarlijk sensationeel rentree in de Nederlandse boksring. Tijdens internationale wedstrijden in **Krasnapolsky ging** zijn tegenstander de Fransman Mullebroeck in de vierde ronde van een op tien ronden bepaald gevecht tegen het canvas waar hij werd uitgesteld.

Bos bleek zijn oude natuur niet ontrouw te zijn geworden en kwam met plotselinge hoeken naar het lichaam en het gelaat van zijn tegenstander om dan weer plotseling weg te springen.

Mullebroeck liet zich echter niet intimideren en bijna had een flitsende linke opstoot de Amsterdammer in de eerste ronde reeds geveld. In de volgende ronde kreeg Bos het zwaar te verduren. Kort na de gong werd hij door een keiharde rechtse op de maag getroffen en even later regende het een serie hoeken op het hoofd. In de derde ronde herhaalde het beeld van de voorafgaande ronde zich, doch in de vierde ronde kwam een sensationele ommekeer. Na de gongslag sprong Bos als een furie uit zijn hoek en Mullebroeck liet zich in dekking drijven. Door een serie hoeken op de ribben — Bos kan enorm hard slaan — ging hij door zijn knieën. Bij de negende tel stond de Fransman weer in bokshouding maar zijn zelfvertrouwen was hij kwijt en hij werd dan ook een gewillige prooi voor de Amsterdammer die luid aangemoedigd Mullebroeck geen seconde rust gunde.

Door een zuivere rechtse op de kaak ging hij nogmaals neer en hoewel hij bij de tiende tel weer stond werd hij door de scheidsrechter terecht k.o. verklaard.

Humez slaat Langlois

Parijs. — In de vijfde ronde van het op tien ronden afgesloten gevecht tussen de Franse en Europese kampioen middengewicht bokser Charles Humez en zijn landgenoot Pierre Langlois, werd de eerste genoemde tot overwinnaar uitgeroepen. De scheidsrechter maakte een einde aan het gevecht, dat in een slachting dreigde te ontaarden, omdat Langlois niet meer in staat was zich te verdedigen. De titel stond tijdens dit gevecht niet op het spel.

Aanvankelijk gaf Langlois goed partij en in de derde ronde was hij zelfs iets in het voordeel tegen de staag aanvallende Humez, maar in de vierde ronde werd hij door een zware rechtse in de touwen geslagen. Hij was staande k.o. en werd door de gong gered. In de vijfde ronde ging hij voor 3 tellen neer, kwam moedig weer overeind, maar had al spoedig geen besef meer wat er om hem heen gebeurde door een waar bombardement van linkse en rechtse slagen. Hij wist echter op de been te blijven.

Stadion Antwerp F. R. uitgebreid

Antwerpen. — De capaciteit van het stadion van Antwerp F.C. te Antwerpen zal worden uitgebreid van 60.000 tot 90.000 toeschouwers als gevolg van een overeenkomst, die gesloten is tussen de stad Antwerpen, Deurne, de provincie Antwerpen en de Antwerp F.C. Hierdoor is het mogelijk gedorden dat de ontmoetingen tussen Nederland en België ook in de toekomst in het stadion van de Antwerp Football Club gespeeld worden.

Douglas Hyde

Peking vervalste processtukken

Londen. — De 41-jarige Douglas Hyde, voormalig redacteur van het Britse communistische blad, de „Daily Worker", heeft gezegd, dat een uit China gevluchte missionaris hem verteld heeft, dat de Chinese communisten het bewijsmateriaal inzake de schending van het Chinese luchtruim door 11 Amerikaanse vliegers „vervalst" hebben.

De Amerikanen zouden volgens Peking boven Mantsjoerije gevlogen hebben, toen zij neergeschoten werden. Zij werden gevangen genomen en later „wegens spionnage" tot langdurige gevangenisstraffen veroordeeld.

Hyde, die in 1948 bij de „Daily Worker" wegging en rooms-katholiek werd, zeide, dat de missionaris hem verteld had, dat het wrak van een boven Noord-Korea neergeschoten Amerikaans toestel naar Mandsjoerije was overgebracht, waar men het gefotografeerd had als „bewijs", dat de vliegers het Chinese luchtruim hadden geschonden en spionnage hadden bedreven.

Aurel Setu gedecoreerd

Londen. — Radio-Boekarest meldt dat het presidium van de Roemeense nationale vergadering posthuum, de orde van de ster der Roemeense volksrepubliek derde klasse heeft toegekend aan Aurel Setu, de chauffeur die werd gedood bij de aanval van anticommunisten op de Roemeense legatie te Bern.

Setu's weduwe krijgt een staatspensioen.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:

17.00 Kinderuitzending.
17.15 Apéritief
17.20 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.30 Wat de handel biedt
20.30 The Voice of the Windward Islands. .. ..
21.00 La Hora Dominicana
21.45 Londense Studio Concert
22.15 Nieuws en Sluiting.

AVROS

17.00 Linda's Eerste Liefde,
17.15 Vrolijk programma
17.45 Populaire melodieën
18.00 „Aetherstem"
18.30 Voor de jarigen.
18.45 Nieuws
18.00 Advertenties
19.30 Klassiek concert.
20.55 Nieuws en Sluiting.

P. C. J.

18.37 Klanken uit alle landen.
19.00 Nieuws.
19.17 Groningse Volksliedjes.
19.31 Reportage
19.36 Rondetafelgesprek.
19.56 U vraagt.... Wij draaien.
20.17 Kerknieuws
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed:
20.58 Sluiting.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 07.00 — 23.30 uur, tel. 2307.
B. J. Lubbers 23.30 — 07.00 uur, tel. 5209.

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur tot en met Zaterdag, 5 Maart 12.00 uur H. M. van Delden, Gosieweg 15, tel. 3333 (stad). Bij geen gehoor nadere inl. bij M. B. I ansink, tel 4500 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:
J. van Kampen, Hofweg 4. J.D., tel. 4326.

C.S.M.

Rederij:
G. de Rooy tel. 2076

Scheepsagentschap:
07.30 — 23.00 uur, kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur en 23.00 — 07.30 uur W. R. Engelsman, tel. 2304.

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 uur, tel. 2276; van 1.00 — 07.30 uur P. Roest, tel. 3146.

THEATER ASIENTO
„Jeux interdits" (Verboden spel) 20.30 uur. ......

Beurs New York

American Tel and Tel	184 3/8
Anaconda	54 7/8
Bethlehem Steel	125 1/2
Dupont de Nemours	172 1/2
General Electric	51 1/2
General Motors	94
Int. Tel and Tel	27 1/2
Kon. Petr. Mij	72 7/8
Shell Oil	61 3/4
Standard Oil of New Yersey	113 3/4
U.S. Steel	79

Geboren:
HANS WYTZE
zoon van:
de Heer en Mevrouw
W.W. KOUDENBURG-VROLIJK
Curaçao, 28-2-'55.

AANKOMSTEN:	TE CURACAO:	TE ARUBA
Van de Gulfhavens:		
ms. Adonis	5 Mrt.	4 M[rt.]
ms. Agamemnon	9 Mrt.	—
ms. Mentor	—	18 M[rt.]
ms. Daphnis	—	1 Ap[r.]
Van New York:		
ms. Poseidon	9 Mrt.	10 M[rt.]
ss. Triton	30 Mrt.	31 M[rt.]
Van Europa:		
ms. Willemstad	5 Mrt.	6 M[rt.]
ms. Haarlem	6 Mrt.	—
ms. Sarpedon	13 Mrt.	16 M[rt.]
ss. Tiberius	18 Mrt.	—

AFVAARTEN VAN CURACAO:

Amsterdam	ms. Adonis	5 Mrt.	ms. Poseidon	9 M[rt.]
Antwerpen	ms. Poseidon	9 Mrt.	ms. Willemstad	16 M[rt.]
Aruba	ms. Willemstad	5 Mrt.	ms. Poseidon	9 M[rt.]
Barbados	ms. Willemstad	16 Mrt.	ms. Oranjestad	14 Ap[r.]
Barranquilla	ss. Mairickmers	22 Mrt.	ss. Boskoop	27 M[rt.]
Cartagena	ms. Poseidon	9 Mrt.	ss. Mairickmers	22 M[rt.]
Cristobal	ms. Willemstad	5 Mrt.	ms. Poseidon	9 M[rt.]
Georgetown	ms. Adonis	5 Mrt.		
Gulfhavens	ms. Sarpedon	14 Mrt.	ms. Stentor	24 M[rt.]
La Guaira	ms. Adonis	5 Mrt.	ms. Poseidon	9 M[rt.]
Maracaibo	ms. Poseidon	9 Mrt.	ss. Telamon	23 M[rt.]
New York	ms. Agamemnon	9 Mrt.	ms. Charis	16 M[rt.]
Port of Spain	ms. Adonis	5 Mrt.	ms. Willemstad	16 M[rt.]
Paramaribo	ms. Adonis	5 Mrt.		
Pto. Cabello	ms. Agamemnon	9 Mrt.	ms. Poseidon	9 M[rt.]
Pto. Limon	ms. Willemstad	5 Mrt.	ss. Boskoop	27 M[rt.]
Pta. Cardon	ms. Sarpedon	14 Mrt.		
Westk. Z. Am.	ss. Bennekom	26 Mrt.	ms. Delft	18 Ap[r.]

Bovenstaande data zijn voorlopig en aan verandering onderhevig

Nederlands kleinkunst bloeit

(Vervolg)

Veelzijdige bedrijvigheid in een grachtenhuis

Wim Sonneveld, in artistiek opzicht de ontbrekende schakel tussen de kleinkunst van Toon Hermans en Wim Kan, is het zakengenie van het drietal. Ergens in een prachtig grachtenhuis in Amsterdam bevindt zich het hoofdkantoor van wat men wel de N.V. Ondernemingen Wim Sonneveld zou kunnen noemen. Van hieruit worden de tournée's van zijn cabaretgezelschap en de exploitatie van het eigen theater, dat hij in de hoofdstad bezit, geregeld, hier ontvangt hij, als hij niet aan het filmen, op tournée of op zakenreis in het buitenland is, een stroom van bezoekers, die onder zijn leiding de eerste schreden op het gladde pad naar de carrière van cabaret-artist willen zetten, en van hieruit lopen de contacten naar de radio-studio's in Hil-

versum, de film-ateliers in Duivendrecht bij Amsterdam, waar zijn film „Willem Parel" werd opgenomen, en zelfs naar ... Hollywood in de Verenigde Staten, waar men een zekere belangstelling voor deze zakelijk ingestelde „Hollandse Danny Kaye" begint te koesteren ... Wim Sonneveld is, naar hij zelf verklaart, van „kom-af" een eenvoudige Amsterdamse jongen van boeren-afkomst. Op de een of andere wijze verandert echter wat hij aanraakt in goud. Een typisch voorbeeld daarvan is de figuur van een Amsterdamse orgeldraaier, Willem Parel, die hij voor een populaire Zaterdagavonduitzending van de radio heeft gecreeerd. Willem Parel met zijn Amsterdamse uitspraak en spreektrant is op het ogenblik de populairste niet-bestaande figuur van Nederland. Zijn beroemde uitspraak, waar hij elk probleem mee afdoet: „Niet op reageren, Lena!" is reeds, met Amsterdamse uitspraak en al, gemeengoed geworden in de Nederlandse taal.

„Willem Parel"

Voor vele tienduizenden eenvoudige luisteraars is de-niet-bestaande Willem Parel reëler dan de cabaret-artist Wim Sonneveld. Amsterdammers zullen u vertellen, dat zij in het cabaret zijn geweest en „Willem Parel nu ook als Wim Sonneveld hebben gezien." Wim Sonneveld heeft het gevaar, dat hij in „Willem Parel" zou ondergaan zeer wel beseft, maar tegelijk op een middel gezonnen, om zijn Parel-populariteit nog verder te benutten. Het resultaat van deze overwegingen is een film, die thans in de voornaamste bioscopen van Nederland draait onder de titel „Het wonderlijke leven van Willem Parel". In dit, onder regie van Gerard Rutten en met Wim Sonneveld en Hans Kaart in de hoofdrollen opgenomen jongste product van de Nederlandse film-industrie ziet de kleinkunstenaar Sonneveld zich geconfronteerd met zijn eigen schepping, Willem Parel, die uit een aanplakbiljet pardoes in zijn leven stapt. De filmcritiek heeft op de wijze, waarop de daardoor ontstane verwikkelingen zijn uitgewerkt en opgelost en vervolgens verfilmd, heel wat aan te merken. Als film komt deze Sonneveld-schepping ook niet boven de artistiek nogal aanvechtbare producten van de Nederlandse speelfilm-industrie van vóór de oorlog uit en zij blijft verre beneden het peil van Wim Sonnevelds cabaret of — om in de filmwereld te blijven — verschillende Nederlandse documentaires van de laatste jaren.

Het grote publiek, dat genoten heeft van de radio-Willem Parel, heeft thans echter gelegenheid zijn idool in levenden lijve te zien. Wim Sonneveld, de onvermoeibare zakenman, heeft er tevens zorg voor gedragen, dat enkele goed-geslaagde proef-opnamen hun weg naar de Verenigde Staten vonden. Of hij daar een carrière als filmspeler zal kunnen opbouwen? De toekomst zal het leren. Voorlopig behoort hij nog tot de Grote Drie van de Nederlandse kleinkunst, en cabaret-minnend Nederland kan daar dankbaar voor zijn.

Wim Sonneveld, de zakelijkste van de „Grote Drie" der Nederlandse kleinkunst. Hij is niet alleen cabaret-artist, maar ook leider van een cabaret-gezelschap, schepper van een bekende radio-figuur, theater-bezitter en — sinds kort — filmspeler.

Hachelijk uurtje voor Gromyko boven Londens vliegveld

Russische piloot verstaat geen Engels

Londen. — Het Russische toestel, dat de onderminister van buitenlandse zaken Andrei Gromyko naar Engeland bracht, heeft een uur lang moeten cirkelen. In die tijd mislukten drie landingspogingen, omdat de piloot de Engelse instructies niet kon begrijpen toen hij op radar werd „binnengepraat".

Even voor 5 uur gelukte de vierde poging, dank zij een functionaris van de Russische ambassade, die in de verkeerstoren als tolk was gaan optreden.

Een zeer bleke Gromyko stapte toen even voor vijf uur uit het toestel. „Het was niets", zeide hij, maar het klonk niet erg overtuigend.

Zes andere vliegtuigen konden niet op het besneeuwde vliegveld landen zo lang de Rus aan het manoeuvreren was. Het was erg mistig en het wolkendek hing op ongeveer 60 meter. Gromyko, die afgehaald werd door Malik, de Russische gezant in Londen, en de bovengenoemde functionaris, stapte na aankomst in een zwarte Zimlimousine met rode standaard.

„Afluistercentrale" in New York ontdekt

New York. — De New Yorkse commissie tegen de misdaad, een particuliere instelling, heeft medegedeeld, dat de politie een illegale afluistercentrale van het telefoonnet van een groot gedeelte van de New Yorkse zaken- een villawijk heeft ontdekt, waardoor bijna ieder gesprek van de Oostzijde van Manhattan afgeluisterd kon worden. De politie had de zaak voorlopig geheim gehouden.

Twee employé's van de telefoonmaatschappij, Carl Ruh en Walter Asmann, zijn gearresteerd. Zij worden ervan beschuldigd de „centrale" aangelegd te hebben. Zij was duizenden dollars waard.

De afluistercentrale werd gebruikt voor zakendoeleinden en voor afpersing. Volgens genoemde commissie zou de kort geleden vermoorde millionnair Rubinstein van de luisterpost gebruik gemaakt hebben. De commissie eist een wetgeving tegen deze afluisteringstechniek. De Republikeinse senator voor New York, Irving Ives, heeft er op gewezen, dat de ontdekking van een dergelijke „centrale" wijst op een ernstig gevaar voor de staatsveiligheid.

Concert voor jazzband en symphonie-orkest

New York. — Op 31 Maart en 1 April zal in Carnegie Hall in New York het New Yorks Philharmonisch Orkest samen met de „Sauter Finegan Band", het geheel onder leiding van Dmitri Mitropoulos, het concert voor jazzband en symphonie-orkest van de Zwitserse componist Rolf Liebermann in eerste uitvoering ten gehore brengen.

De Avonturen van ERIC DE NOORMAN

41—27. Het raadselachtige noodweer breekt zó plotseling en met zo'n ongekende hevigheid los, dat het Eric volkomen overrompelt. Maar wanneer hij de kleine hand van zijn zoon in de zijne voelt, schudt hij zijn verbazing van zich af. „Terug naar de burcht!" klinkt zijn tentorstem. „Men zal zich ongerust maken over ons!" Terwijl de regen hen in het gelaat striemt, worstelen zij voort. Doch als gedreven door een geheimzinnige macht achterhaalt de donder hen. In minder dan geen tijd bevindt het onweer zich welhaast recht boven hen en keer op keer zet een bliksemschicht de omgeving in een blauwe gloed, terwijl ratelende donderslagen het woud doen sidderen. „Ik ben bang, Fadir", schreeuwt Erwin. De Noorman drukt zijn zoon dicht tegen zich aan en rent met hem in de beschutting van een hoge eeuwenoude beuk. Ergens achter hem hoort hij Allen schreeuwen, maar hij let er niet op. Dicht drukt hij Erwin tegen de stam en buigt zich beschermend over de jongen heen. Plotseling reist de Heruli met doodsbleek gelaat naast hem op. Diens hand klemt zich als een tang om Eric's schouder en met de kracht van een bezetene rukt hij de Noorman weg van de boom. „Mee vooruit!" bijt hij Eric toe. „Opschieten!"

Half vallend, verblind door de regen, laat de Noorman zich meevoeren door de Heruli, die als gedreven door een vreemd instinct blindelings voort blijft rennen. Nauwelijks hebben zij vijftig passen afgelegd, als een vreselijk licht de duisternis verbrijzelt.... En met een slag, die de aarde doet kreunen, splijt een vurige bliksemstraal de beuk, waaronder Eric nog slechts enkele seconden geleden beschutting zocht....

Op hetzelfde ogenblik schuift Allan's moeder een lederen voorhang terzijde en staart vol onrust naar de donkere wolken aan de noordelijke horizon.

Een kille vrees omsluit haar hart als zij aan haar gemaal denkt en aan de vreselijke vuurbed welke de Heer der Heruli in drift heeft gezworen.

„Als het vuur ten hemel tekent", fluistert de vrouw angstig, „zal hij uitvaren.... Een regendruppel raakt haar wang en mengt zich met de tranen, die langzaam langs haar gezicht glijden. „O Robart, waarom zijt gij zo?" „Gij zwoer te haastig! Uw onverzoenlijkheid brengt onheil over ons huis! Ge wilt Uw woord niet breken, doch breekt mijn hart.... Gij zijt groot en moedig.... Doch niet grootmoedig...... Omdat gij geen maat kent in niets...... Uw eer jaagt U in de dood.... Uw trots is mijn ongeluk...."